

Naš kraj

INFORMATIVNO GLASILO OBČINE DOBREPOLJE

Letnik 3, št. 10, oktober 1997

Slovesnost ob postavitvi temeljnega kamna

Množica ljudi je v petek, 12. septembra, prisostvovala vzdavi in blagoslovitvi temeljnega kamna ter slovesnosti ob pričetku gradnje prizidka k novi šoli na Vidmu. Na sliki: državni sekretar za investicije z Ministrstva za šolstvo in šport Matjaž Vrčko, ravnatelj OŠ Dobropolje Ivan Grandovec in župan občine Anton Jakopič vzdavajo temeljni kamen za prizidek k šoli

Stran: 3 in 4

Velika konjeniška prireditev v Kompoljah

Turistično društvo Dobropolje in konjeniška sekcija sta v soboto, 6. septembra, izvedla prvo konjeniško prireditev, kakršne še ni bilo v teh krajih. Prireditev je bila na novo zgrajenem hipodromu v Kompoljah, organizatorjem pa je odlično uspela. Odslej jo bodo organizirali vsako leto.

Stran: 11,12

Iz vsebine:

- ◆ EX TEMPORE '97
- ◆ Zlata maša v Strugah
- ◆ Srečanje mladih v Parizu
- ◆ Naš gost Jože Žgajnar
- ◆ Akcija urejena domačija
- ◆ Male živali
- ◆ Iz krajevne knjižnice

**Prispevke sprejemamo do
12. v mesecu**

Brez močne gospodarske naravnosti bomo težko preživeli

V eni prejšnjih številkih našega kraja sem poskušal na kratko opredeliti naše stanje v kmetijstvu, pa bi bilo dobro reči tudi nekaj besed o našem tako imenovanem drobnem gospodarstvu.

Jasno je, da je naša bodočnost v največji meri odvisna od privatne pobude na področju gospodarstva. Reči moram, da je v naši občini razmeroma močna, saj imamo registriranih okoli 100 samostojnih podjetnikov in okoli 50 podjetij. Večji del tega je v 100 procentni privatni lasti. Seveda bi težko rekli, da vsi delajo s polno paro, vendar je veliko že to, da vsak zaposli sam sebe in preživlja svojo družino.

Pred nekaj dnevi sem poslušal predstavnika neke nemške obrtne zbornice, ki je dejal, da se tudi v Nemčiji proizvodnja vse bolj odvija v majhnih, fleksibilnih, privatnih podjetjih. In da gospodarstvo vse bolj sloni na njih. Tudi pri nas ne more biti drugače. Seveda je začeti težko in marsikdo ne zdrži. Problem je tudi v miselnosti, saj privatništvo, vsaj v začetni fazi, pomeni tudi celodnevno, praktično 24 urno, garanje, ki se obrestuje šele na dolgi rok. Opazno je tudi pomanjkanje tradicije, saj nam je pretekla doba, na osnovi mednarodnih kreditov, zagotavljala razmeroma lahek zaslužek. Je pa tudi v naši občini opazno, da se za podjetništvo odločajo mnogokrat potomci tistih, ki so že kdaj imeli kakšno obrt. Tu se vidi tradicija in pa podjetniška žilica. Žal moram tudi tukaj ugotoviti, da je okolje v občini mnogokrat nerazpoloženo do podjetnikov in si mislijo, lej ga, vse bi rad "pohopsal", ker enostavno ne razumejo, da podjetnik, ki ne napreduje, nazaduje. In samo tak, ki ima interes za širitev, bo jutri lahko tudi sosedu omogočil zaposlitev. Kdor razširja svojo dejavnost, to dela v glavnem za druge, saj sam ne more več kot pojedsti.

Občina bi seveda zelo rada postorila kaj več tudi za podjetnike, vendar je, žal, z no-

vo zakonodajo skoraj brez sredstev v ta namen. Kljub temu smo sedaj uspeli ustanoviti skupni sklad treh občin, za pospeševanje drobnega gospodarstva, v katerega smo tudi mi vložili sredstva. Sedež ima v Ivančni Gorici. Trenutno razpolaga s približno 40 milijoni kreditnega potenciala, ki bo razdeljen prosilcem v letošnjem letu. Podobna ali celo malo večja vsota naj bi bila na razpolago v naslednjem letu.

Ker se v občini izkazuje problem prostora za gradnjo delavnic, se intenzivno ukvarjamo tudi z določitvijo zemljišča za obrtno cono. Mislili smo, da bo to steklo mnogo hitreje, vendar je birokracija tako huda, da zadeva teče počasneje, kot smo predvideli. To je seveda naložba za daljši

rok, za naslednja desetletja in storili bomo vse, da bo zadeva stekla. Gradnja delavnic je v stisnjenih kmečkih okoljih mnogokrat nemogoča in moteča za okolico. Primer na obrtna cona bi pocenila gradnjo in povečala prihodke, saj je iz ameriških virov znano, da gradnja obrata v obrtni coni za 30 % poveča prihodek. Zemljišče bo možno odkupiti tudi od Stolarne, kjer je praktično komunalno opremljena industrijska cona, kar predstavlja prednost pri pridobitvi dovoljenj in manjše stroške.

Od države pa seveda pričakujemo in zahtevamo, da naredi vse, da se bo drobnog gospodarstvo lažje razvijalo. Pojavljajo se tudi pobude, da bi občinam morali dati sredstva za pomoč pri usmerjanju in sodbujanju podjetništva, saj je brez denarja vsako spodbujanje samo prodajanje megle.

Za konec bi vendarle še enkrat apeliral na vse občane. Z naklonjenostjo glejmo na vsakega, ki se je odločil, da bo šel samostojno podjetniško pot. Njegov razvoj naj v nas ne vzbuja zavisti in nevoščljivosti, pač pa tekmovalnega duha, da bi morda še sami poskusili. Nobenemu ne bo nič padlo samo na krožnik, vsak se bo moral zelo truditi. Premoženje pa, ki si ga bo pridobil predstavlja predvsem nujno zlo za to, da sploh lahko dela. In vsak se mora razvijati naprej in širiti, drugače bo stagniral in propadel. Več podjetnikov pomeni tudi več kruha za vse nas.

Vaš župan Anton Jakopič

**ŽUPNIJSKI URAD STRUGE
IN ŽUPNIJSKI URAD VIDEM
- DOBREPOLJE
OBVEŠČATA,**

**da nas obišče kip Marije iz
Fatime,
ki roma po vsej Evropi:**

**v sredo, 1. 10. 1997, ob
16.uri v Strugah in ob 19.uri na Vidmu.**

O pobožnosti boste pravočasno obveščeni!

Temeljni kamen postavljen

Župan: "Nasvidenje ob otvoritvi prizidka k šoli naslednje leto."

Končno je tudi za Dobropoljce napočil trenutek, ki obeta skorajšnjo izpolnitev zahtev in pričakovanj krajanov, ki so že dolgo časa čutili in izražali potrebo po zgraditvi vrtca in novih učilnic, ki bodo

omogočili enoizmenski pouk.

Čeprav se je gradnja začela že med počitnicami, je do uradne otvoritve gradnje, vzdave temeljnega kamna in blagoslovitve prišlo šele 12. septembra. Slavnost se je pri-

sotnim prav gotovo vtisnila v spomin po lepem programu, veliki množici ljudi in uglednih gostih, ki so s svojo prisotnostjo prispevali k pomembnosti dogodka, ki bo tudi tej dolini prinesel napredek na po-

Med govorniki je bil tudi župan občine Anton Jakopič, ki se je v svojem izvajanju najprej spomnil in se zahvalil vsem tistim, ki so pred skoraj 20-imi leti pripomogli k izgradnji obstoječe šole. Nato je govoril o nujnosti čim prej zgraditve vrtca in povečanja števila šolskih prostorov, ki bodo omogočili enoizmenski pouk. V svojem govoru je med drugim dejal:

"Materialni temelji so postavljeni, želimo pa si, da bi v novo zgrajenih prostorih vzpostavili tudi tiste druge temelje našim otrokom - temelje za rast, duhovno zdravje in pokončne osebnosti. Želimo, da bi bili ti temelji zdravi, da bi iz njih zrastle ne le izobraženi, ampak tudi pokončni ljudje, ki bodo znali ločevati zrnje od plev, laž od resnice, moralo od nemorale, poštenost od nepoštenosti..."

V programu so sodelovali malčki iz vrtca Ciciban, šolski mladinski pevski zbor pod vodstvom Mira Rozmana (na sliki), recitatorska skupina z mentorico Slavko Mustar in Godba Dobropolje.

Od povabljenih so se slovesnosti udeležili: državni sekretar za investicije na Ministrstvu za šolstvo in šport Matjaž Vrčko, predstavnik Zavoda za šolstvo in Gradbenega podjetja Grosuplje, ki je izvajalec del, župani sosednjih občin, ravnatelji okoliških šol in drugi gostje.

dročju vzgoje in izobraževanja.

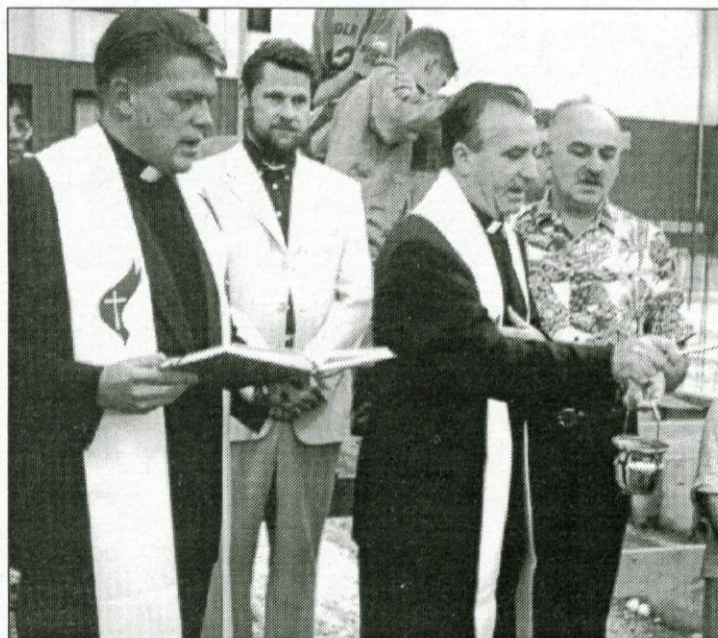
Kot ima vsaka stvar svoj začetek, tudi ta dogodek sega nazaj v leto 1980, ko je bila v Dobrepolju zgrajena sedanja šola z veliko požrtvovalnostjo takratnega vodstva šole, gradbenega odbora in vseh krajanov, ki so prispevali za šolo.

Žal pa je moralo miniti kar 17 let, da se je začela izgradnja učilnic za razredno stopnjo in gradnja prepotrebnega vrtca, ki ga način življenja in prezaposlenost staršev že dolgo terja tudi na poželju.

Prizidek dobivamo v novi občini, ki si bo med svoje uspehe lahko pripisala tudi to veliko investicijo. Predvsem pa je to uspeh vseh krajanov, ki s plačevanjem samoprispevka prispevajo svoj delež in podporo mlajšim rodovom, ki bodo v tej stavbi pridobivali temeljno znanje in izkušnje za življenje.

Upanje in pričakovanje se je iskriilo v pogledih najmlajših in zadovoljstvo na obrazih vseh, ki se zavedajo, da je najboljša naložba vlagati v mlajše rodove.

M. Steklasa, foto: Naš kraj

Temeljni kamen sta blagoslovila župnik Franc Škulj in kaplan Jernej Marenk.

V temeljni listini, ki so jo vzidali v temeljni kamen Matjaž Vrčko, Anton Jakopič in Ivan Grandovec, med drugim piše:

"V ponedeljek, 21. julija 1997, so se začela zemeljska dela. Dobrepoljci so na referendumu, 26.11.1995, izglasovali, da bodo plačevali samoprispevek za prizidek k novi šoli, potem, ko je občinski svet soglasno podprl ta projekt. Začelo se je leto in pol priprav na gradnjo in urejanje dokumentacije. Projekte je uredila ga. Majda Bergant. Ves čas so bili pri zbiranju dokumentacije zelo aktivni župan Anton Jakopič, tajnik Anton Rus in ravnatelj šole Ivan Grandovec. Vrednost gradbenoobrtniških in instalacijskih del z zunanjo ureditvijo znaša približno 200 milijonov tolarjev."

Tomaž Blatnik (tudi sponzor prireditve), Stane Jakič in Janez Pavlin v avli osnovne šole, kjer so se povabljeni po končanem programu zbrali na krajšem klepetu.

ODLOMEK IZ RECITALA OB POSTAVITVI TEMELJNEGA KAMNA.

PRIPRAVILA IN PRIREDILA SLAVKA MUSTAR.

Z očmi polnimi sonca,
zelenih višav in modrih širjav,
z ušesi polnimi ptičjega petja,
tišine in smeha,
s srcem polnim miru in veselja,
se vračamo s počitnic.
V tistih lepih poletnih večerih,
so čestokrat utihnile celo ptice
in zrak so napolnili
glasovi otrok.

Znova smo napolnili šolske klopi.
Tisti najmlajši, ki se radovedno in hkrati prestrašeno
ozirajo okoli sebe,
pa tudi mi, večji, ki samozavestno razpravljamo
o zadnjih športnih izidih ali zadnji modi,...

➔ *nadaljevanje na str. 26*

Paša in spodbuda pašništva

V Uradnem listu RS št. 52 in v Kmečkem glasu je izšel javni razpis o sofinanciranju na novo zgrajenih pašnikov in pašnikov, ki so starejši kot 10 let za obnovo. Paša v Dobropoljski dolini nima tradicije, zato bi bilo potrebnih nekaj besed o njej.

Pred leti so vsi kmetje po Sloveniji pasli živino vse poletje. Živino so zbirali vaški pastirji in jo gonili v vaške gmajne in gozdove, kjer se je prepasla čez vegetacijsko dobo. Živali so na teh pašah samo preživele, dajale so zelo malo mleka in prirasti za meso so bili zelo slabi. Pogosto so bile vse živali okužene z zajedavci, ker niso imeli na voljo sredstev proti njim. Ker so bile vse živali čez poletje na paši, je bilo tudi malo gnoja za njive, zato so padali tudi njivski pridelki. Iz teh naštetih razlogov se je tedanja oblast v času Avstroogrške zelo prizadevala in uspela takratni način način paše skoraj popolnoma zatreti. V tistem času je bilo napisanih veliko knjig, ki so utemeljevale hlevsko rejo govedi in bile proti takratnemu načinu paše.

Prišla je nova doba, nova tehnologija, električni pastirji, mehanizacija, boljše živali, večja poraba mineralnih gnojil na pašnikih, kmet hoče imeti več časa za sebe, olajšati si želi delo. V tem času je postala paša zopet zanimiva, vendar na nov, sodoben način. Živali se pasejo na bujni travi, ki je bogata z beljakovinami in rudninskimi snovmi, pazi pa jih električni pastir. Taka trava ima hrane za 30 litrov mleka po potrebah beljakovin in 20 litrov mleka za potrebe škroba pri kravah. Paša je najcenejši način izkoriščanja travnatega sveta, primerna za prežvekovalce in konje. Zaželjeno je, da je za pašo zemlja komasirana, kar pa je v naši občini nuja tudi zaradi obdelave z vse večjo mehanizacijo. Paša je edini način, kako konkurenčno izkoristiti travnati svet.

Tega se naša vlada dobro zaveda, zato je Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS izdalo javni razpis o sofinanciranju na novo urejenih pašnikov in pašnikov, ki so starejši kot 10 let za obnovo. Svetovalna služba je vse kmete, ki imajo tovrstne pogoje, obiskala in jim dala točna navodila, kako priti do dokumentacije, ki jo javni razpis zahteva za pridobitev sredstev.

Vsako leto nameni tudi občina Dobropolje iz sredstev namenjenih za kmetijstvo 500.000,00 SIT nepovratnih sredstev za sofinanciranje novih pašnikov.

Vsi zainteresirani, ki jih zanima paša, ki imajo vprašanja glede javnega razpisa, naj se zglasijo na svetovalni službi enota Dobropolje-Struge Videm 36, kjer boste dobili tovrstne informacije ali pa se dogovorili o gradnji novega pašnika.

Kmetijski svetovalec Jože Andolšek

Komentar

Politična jesen

Če izvezemo razpoznavno medijsko ozračje, so bile politične razmere konec poletja na videz precej umirjene in v pričakovanju razvoja dogodkov, ki naj bi nastopili jeseni.

Na prvem jesenskem zasedanju parlamenta smo spremljali predstavitev gospodarskih, javnofinančnih in denarnih dosežkov ter ciljev, kar naj bi bil uvod v obravnavo letošnjega zapoznelega proračuna. Med obravnavo je ponovno opozoril nase guverner Banke Slovenije France Arhar, ki je z realnim pogledom na stanje, v nasprotju s predsednikom vlade, opozoril na skrb zbujačo razmere v gospodarstvu in finančah. Na zaskrbljujoče razmere v slovenskem kmetijstvu pa opozarja tudi študija "Slovensko kmetijstvo in Evropska unija", ki govori o tem, da naše kmetijstvo ne bo preživel v EU brez zaščitnih ukrepov. Strokovnjaki pravijo, da samo v prilagajanju kmetijske zakonodaje EU zaostajamo kar za dve leti. Pa ne gre le za kmetijstvo. Po ocenah nekaterih strokovnjakov je stanje tudi na drugih področjih tako kritično, da se nam lahko celo zgodi, da bomo še naprej ostali v čakalnici Evropske unije tudi po njenem decembrskem vrhu v Luxembourg.

Z realnostjo pa se ne sooča samo vlada, ampak se z njo soočajo tudi v pomladnih strankah, saj je gradnja Podobnikovih mostov povzročila razpršitev megle in uro resnice tudi zanje. Res je, da je SLS pokazala svojo nepopustljivost pri pogajanjih s koalicijsko partnerico in precej iztržila pri letošnjem še vedno nesprejetem proračunu, kar je skušala tudi spretno vnovčiti pri volivcih, pa po drugi strani ostaja nič manj očitno dejstvo, da se stranka vedno bolj oddaljuje od drugih dveh pomladnih strank. Ob pogajalskem popuščanju predsednika vlade njim v prid in nenehno poudarjanju, da so vladna stranka, mislijo, da so resnično na oblasti. Vse premalo pa se zavedajo, da so vzvodi resnične oblasti vendarle drugje. Njihova moč je le v retoričnih sposobnostih, saj je več kot očitno, da gredo stvari svojo pot v smeri kontinuitete več ali manj na vseh področjih.

Klici prvakov SDS in SKD po oživitvi slovenske pomladi so ostali brezupni. To izpričujejo nedavni dogodki v Dragi

in tudi srečanje pomladnikov v gostilni Pečarič, ko se je izjalovil še en poskus najti skupnega predsedniškega kandidata pomladnih strank. Če bo pomlad še kdaj oživila, bo bolj kot od vrhov strank, odvisno od slovenskih volilcev na prihodnjih državnozborskih volitvah, če bodo znali ločiti med pravo alternativno politično usmeritvijo in ambicioznostjo nekaterih posameznikov, ki so si izborili pomembna mesta tudi med pomladniki.

Predsedniške volitve, ki bodo 23. novembra, ob zdaj znanih kandidatih, z izjemo Milana Kučana (ko nastaja ta članek, pomladne stranke še nimajo svojega kandidata), obetajo kaj čudno prestavo - politično farso z znanim izidom. Do sprememb na predsedniškem položaju pa po vsej verjetnosti ne bo prišlo niti v primeru močnega skupnega kandidata pomladnih strank. Vzrokov za tako oceno je več. Eden od njih je v predvolilni kampanji, ki je zakonsko dovoljena le mesec pred volitvami, saj ima kandidat, ki ponovno kandidira v tem pogledu ogromno prednosti. Sedanji predsednik države se zelo dobro zaveda, da se predvolilna kampanja začne takoj po izvolitvi na prejšnjih volitvah. Tako si lahko ljudje ustvarijo svojo predstavo in mnenje o kandidatu že davno pred začetkom uradne kampanje, ki pomeni za istega kandidata le še zmagoviti "finiš".

Če bi imeli pomladniki skupno strategijo in dovolj politične modrosti, bi dobro izbranega kandidata spretno medijsko predstavljali in ga silili v ospredje na različne načine in tako prispevali k njegovi popularnosti in oblikovanju pozitivne politične in osebnostne podobe v javnosti vsaj eno pred volitvami. Žal pa zaradi neenotnosti in oddaljevanj na desni strani političnega prostora letošnje predsedniške volitve postajajo nezanimive in dolgočasne. Vprašanje, ki se ob tem postavlja, pa je, kakšno bi bilo predvolilno dogajanje in izid volitev v primeru, da SDS in SKD predlagata skupnega kandidata. Razmere, kakršne so, tako rešitev naravnost vsiljujejo. Če drugega ne, bi to pomenilo, da bi imeli volitve s pravo opozicijo, take, kakršne smo imeli nazadnje leta 1990.

M.S.

Upravna in politična razdelitev Dobropolja skozi čas

Ta razdelitev je nastala zaradi upravnih potreb. Ker so se meje mnogokrat spreminjale, je tudi delo s pomočjo raznih virov zelo težko. Razmejitev na teritorialne enote: občine, okraje, krajevne skupnosti, matične okoliše in katastrske občine se je v zgodovini večkrat krat spremenjala. Zlasti območja med dvema enotama so za to mnogokrat prišteta k eni ali drugi enoti.

Na oblikovanje sedanjih enot je največ vplival patent cesarice Marije Terezije, z 10. marca 1770, ko je ukazala izvesti popis prebivalstva in oštevilčenje hiš. Dobropolje in Struge so bile v celoti prištete novomeškemu okrožju. Strnjena naselja so dobila vsako svojo numeracijo. Zaselek Vodice in Predstruge, ki so imele le šest hiš, pa so združili in dobili so enotno oštevilčenje pod nazivom Predstruge - Vodice. To ponesrečeno združenje je obveljalo vse do prve svetovne vojne, ko se začne voditi evidenca za vsako naselje posebej. Vsi ostali številni oddelki v Dobropolju so do danes ostali nespremenjeni. V okviru posameznega naselja pa se je hišno oštevilčenje trikrat spreminjalo, kjer se je morda naselje povečalo ali zmanjšalo. Tako v krstnih, poročnih in mrljskih knjigah lahko zasledimo za isti rod različne številke hiš.

Leta 1784 je Jožef II. zaradi davčne reforme uvedel katastrske občine (odslej bom v tekstu uporabljal okrajšavo za katastrsko občino - k.o.). V okviru k.o. naj bi bilo le zemljišče, ki pripada enemu števnemu oddelku. Ker pa so bili ti številni oddelki mnogokje premajhni, so združili več naselij v eno katastrsko občino. Na ozemlju Dobropolja so nastale naslednje katastrske občine s števnimi oddelki:

- k.o. Cesta (Cesta, Ponikve, Predstruge - Vodice),
- k.o. Zdenska vas (Zdenska vas, Hočevje, Mala Ilova gora),
- k.o. Videm (Videm, Podpeč),
- k.o. Podgora (Podgora, Bruhanja vas, Podgorica),
- k.o. Zagorica (Zagorica, Mala vas),
- k.o. Kompolje (Kompolje).

Te tako imenovane jožefinske katastrske občine so uporabljali tudi Francozi v času Ilirskih provinc (1809-1813). Po koncu Ilirskih provinc tudi avstrijska oblast ni spremenila obsega katastrskih občin, le preimenovali so davčne občine v podobčine (untergemeiden).

Avstrijci so leta 1817 odredili novo splošno izmero zemljišč in narisane katastrskih map. V Dobropolju so bile te meritve izvedene leta 1824 in 1825. Imena k.o. so do danes ostala nespremenjena. Le k.o. Videm so po prvi sv. vojni preimenovali v Videm Dobropolje.

Francozi so bili znani po dobri upravi. Ustanovili so komuno Dobropolje, ki je obsegala naslednje davčne občine: (k.o. v času cesarja Jožefa II): Račna, Zdenska vas, Cesta, Videm, Podgora, Zagorica, Kompolje, Potiskavec in Podtabor. Z odhodom Francozov so Avstrijci v bistvu ohranili to upravno delitev. Preimenovali so občine (francoske komune) v glavno občino in davčne občine v podobčine. Ta sistem je ostal do marčne revolucije leta 1848.. Naslednje leto so ob volitvah precej razdrobili glavne občine. Ustanovljene so bile nove občine, ki so bile skoraj vse v velikosti k.o. Le občina Videm je štela tri k.o. (Videm, Cesta, Zdenska vas), ostale tri občine pa so bile v velikosti k.o. Podgora , k.o. Kompolje in k.o. Zagorica. Pozneje so občino Zagorico priključili občini Podgora. Tako stanje je bilo vse do leta 1933. V Dobropolju so torej bile le tri občine z naslednjimi naselji:

- občina Podgora: Bruhanja vas, Mala vas, Podgora, Podgorica, Zagorica.
- občina Videm Dobropolje: Cesta,

Hočevje, Podpeč, Predstruge, Ponikve, Vodice, Zdenska vas.

■ občina Kompolje: Kompolje.

Vse občine so spadale v sodni okraj Velike Lašče in okraj Kočevje.

14. marca 1933 je izšel nov zakon o občinah, ki se je zavzel, da morajo biti občine večje.

Ustanovljena je bila občina Videm-Dobropolje, ki se je močno približala svojemu največjemu obsegu v času Francozov. Manjkalo je le ozemlje k.o. Račna. Občina Dobropolje je spadala v sodni okoliš Velike Lašče in Okrajno glavarstvo Kočevje.

Do tega leta ni bilo možno naselja na obrobju k.o. in ozemlja k.o. deliti na različne občine. S tem letom je bila delitev z zakonom dovoljena. K.o. so torej izgubile pomen kakršnega so imele 163 let. Tako je imelo po letu 1933 naselje Hočevje matični urad na Vidmu, spadalo pa je v občino Krka in okraj Litija.

V času NOB je bil l. 1941 ustanovljen Okrožni odbor OF in KP Velike Lašče, kamor je spadalo tudi Dobropolje. Že od začetka NOB pa so dobivali propagandno gradivo iz Grosupeljskega okrožja.

Decembra 1941 se je grosupeljsko okrožje razdelilo na dve okrožji: okrožje Grosuplje in okrožje Stična-Struge. V to okrožje je spadal tudi rajon Dobropolje-Struge, ki je tvoril zaključeno celoto. Septembra 1943 je rajonski odbor OF Dobropolje-Struge deloval legalno. Po nemškem zavzetju sedeža na Vidmu, pa je deloval do konca vojne v ilegali.

Takoj po osvoboditvi so bili ustanovljeni krajevni ljudski odbori:

- Videm je obsegal naslednja naselja: Videm, Podpeč, Podgora, Bruhanja vas, Zagorica, Mala vas, Mala Ilova gora, Hočevje in Zdenska vas,
- Predstruge: Cesta, Vodice, Predstruge,
- Ponikve: ta krajevni ljudski odbor je obsegal le naselje Ponikve.
- Kompolje: tudi ta je obsegal le naselje Kompolje.

V naslednjem letu je bil priključen krajevni ljudski odbor Predstruge k Vidmu. Oba odbora sta spadala v okrožje Grosuplje. Taka razdelitev je bila do l. 1952, ko so bile ustanovljene nove občine. Občini Videm-Dobropolje so bile priključene tudi Kompolje in Struge. Spadala pa je pod okraj Kočevje.

Konec leta 1959 in l. 1960 je bila ponovno reorganizacija. Ustanovljene so bile večje občine.

Struge so bile priključene občini Kočevje, ves ostali del nekdanje občine Dobre-

polje pa k občini Grosuplje. Na referendumu so se vaščani Ponikev odločili za samostojno krajevno skupnost, ki je precej sodelovala s krajevno skupnostjo Videm Dobropolje. Ustanovljena je bila tudi KS Kompolje. Poleg tega pa je tudi Mala Ilova Gora bila združena z Veliko Ilovo Goro in Gaberjem, v večjo krajevno skupnost. Ta ureditev se ni spremenila vse do 1.1.1995, ko je nastala sedanja občina Dobropolje. Tako smo imeli na obravnavanem ozemlju naslednje krajevne skupno-

sti:

- KS Videm Dobropolje ima naslednja naselja: Bruhanja vas, Cesta, Hočevje, Podgora, Podgorica, Podpeč, Predstruge, Kompolje, Videm, Vodice, Zagorica in Zdenska vas.
- KS Ponikve: Ponikve.
- KS Ilova gora: Mala Ilova gora, velika Ilova gora, Gaberje.
- KS Kompolje: Kompolje.

Vsa ta naselja razen Velike Ilove Gore in Gaberja pa spadajo v matični okoliš Videm

- Dobropolje.

Ker so vsi statistični podatki razporejeni po upravno administrativnih enotah, je zelo koristno, da si pred vsakim delom, kjer je potrebno veliko virov, nujno ogledamo administrativno delitev. Poleg tega pa so na delitev vezana tudi vsa plansko prostorska planiranja.

Ivan Grandovec

V organizaciji KUD Dobropolje, ZKO in Sandi Zalar se je v soboto, 30. avgusta zbralo v Dobropolju na enodnevnem slikarskem srečanju 18 likovnih umetnikov iz vse Slovenije, ki so v sončnem in idiličnem okolju upodabljali dobropoljsko pokrajino, privabili pa so jih tudi različni drugi motivi z elementi podeželske arhitekture.

Nekateri od udeležencev so že stalni gostje dobropoljskih extempor, razveseljivo pa je, da sta med njimi v zadnjem času tudi domačina Srečko Ferkulj iz Strug in Alfonz Pinosa, ki zdaj živi v Ljubljani.

Likovna dela so ustvarjalci razstavili v sejni sobi občine. Ob otvoritvi smo prisostvovali krajšemu kulturnemu programu, v katerem je nastopila Vesna Fabjan z recitacijami pesmi Mihaele Zajc in Jože Zajc na svojih violinskih citrah. Programu je sledila podelitev nagrad za najboljša razstavljena dela. Komisija, ki ji je predsedoval višji kustos Jožef Matijevič iz Novega mesta, je podelila prvo nagrado slikarki Emiliji Erbežnik iz Brezovice, drugo nagrado je dobil Janez Ambrožič iz Žirovnice, tretjo pa Marija Strnad iz Postojne.

Likovno prodajno razstavo si je že ob otvoritvi ogledalo precejšnje število ljudi, na ogled pa bo še nekaj časa.

Extempore, ki je postal v Dobropolju tradicionalen in ga poleg organizatorjev in sponzorjev vsakokrat podpre tudi občina, pomeni izredno popestritev kulturnega življenja v dobropoljski občini.

M. Steklasa, foto: Naš kraj

sponzorji extempor:

OBČINA DOBREPOLJE
KOMUNALNO PODJETJE d.d.LJUBLJANA
ZKO GROSUPLJE
RIPO, TRGOVINA IN STORITVE
PEKARNA GROSUPLJE

Ex tempore DOBREPOLJE 97

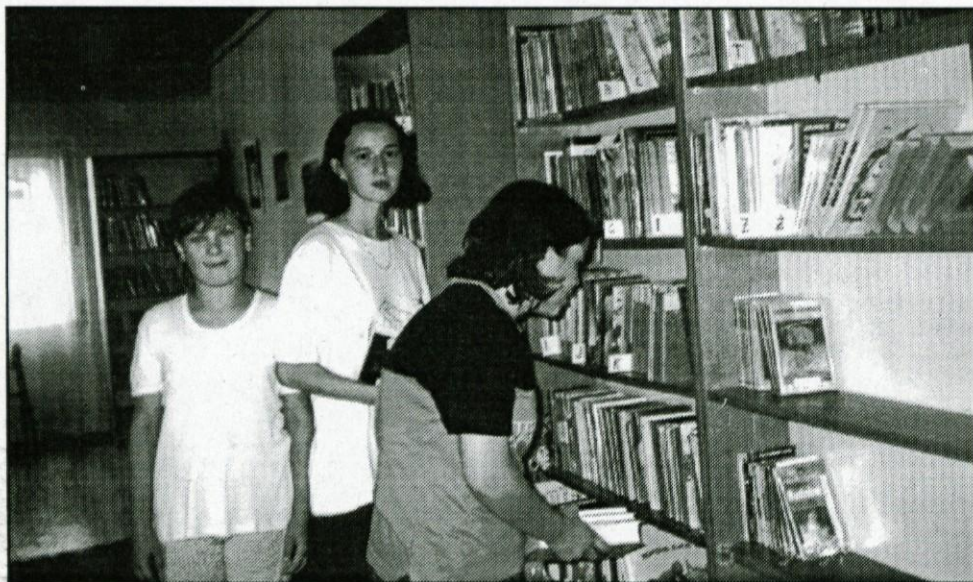
Sandi Zalar podeljuje tretjo nagrado slikarki Mariji Strnad.

Slika Emilije Erbežnik, ki je dobila prvo nagrado, prikazuje del Ponikev. Po oceni komisije pa kaže dobro poznavanje slikarskega načina izražanja in ustvarjanja.

Krajevna knjižnica precej obiskana

Krajevna knjižnica Dobropolje, ki deluje v sklopu Knjižnice Grosuplje, ima, kot je znano, svoje prostore v Jakličevem domu na Vidmu. Vido Jakopič, njeno sedanjo knjižničarko, smo zaprosili za nekaj informacij o tej pomembni kulturni dejavnosti. V prihodnje pa nameravamo bralce sproti obveščati o prispelih knjižnih novostih.

- Kakšna je sedanja struktura bralcev? Knjižnico obiskujejo bralci vseh generacij, vendar je največ osnovnošolcev.

- Morda vsi še ne vedo, kdaj je knjižnica odprta.

Odrta je vsak petek od 16.30 do 19.30.

- Koliko bralcev obiše knjižnico v tem času?

Navadno jih pride od 20 do 30. V zimskem času je bilo letos nekaj več obiskovalcev kot v poletnem, vendar razlika ni velika.

- Koliko je vpisanih bralcev?

Vpisanih je 513 bralcev. Od začetka letošnjega leta pa do zdaj se je vpisalo 11 novih.

- Kolikšen je približno knjižni fond?

V knjižnici je približno 5000 knjig iz različnih področij. Veliko je mladinske strokovne literature, otroških slikanic, najde pa se tudi kar nekaj strokovne literature za odrasle in seveda romanov.

- Kdo izbira in nabavlja knjige? Ali morda razpolagaš s podatki, koliko knjig je bilo nabavljenih letos?

Knjige nabavlja Knjižnica Grosuplje, kamor naša knjižnica tudi spada. V Grosupljem vedno prisluhnejo našim željam in potrebam in v skladu s tem nabavljajo knjige.

- Mi lahko poveš nekaj naslovov knjig, ki ste jih dobili na novo v letošnjem letu?

Letos smo dobili prepotrebno Enciklopedijo Slovenije, ki je bila kar velik finančni zalogaj. Tako je bilo letos nabavljenih manj drugih knjig, vendar še vedno več kot 100 do sedaj. Predvsem so to bila klasična dela za srednješolsko maturo in dela, ki jih učenci in srednješolci rabijo za domača branja kot na primer Homerjeva Iliada, Ibsenova Nora, Shakespearov Hamlet, Cankarjevi Hlapci, Kocbekov Strah in pogum. Nabavljenih je bilo veliko mladinskih strokovnih in leposlovnih knjig (Zgodovina v letnicah, 50 zamisli za otroke v naravi), nekaj otroških slikanic, pa kriminalk (Agatha Christie) in romanov za odrasle. Lahko bi rekli - za vsakega nekaj.

- Za katere knjige je največje povpraševanje?

Veliko povpraševanje je za mladinsko strokovno literaturo. Med počitnicami pa več za leposlovje, tako za mladino kot za odrasle. Zelo gredo "v promet" tudi kriminalke.

- Tu in tam je slišati, da je knjižnica slabo založena. Kakšno je tvoje mnenje?

Mislím, da naša knjižnica ni tako slabo založena, saj ima knjige iz vseh področij. Ne morem jo seveda primerjati z ljubljanskimi knjižnicami, vendar za tako majhen kraj je dovolj založena, saj se za vsakega kaj najde.

Pogovor je pripravila: M. Steklasa

Literarni kotiček

Jože Štih

LAHKO NOČ ZLATOLASKA

Lahko noč zlatolaska
in zapri svoje lepe oči
naj ti angeli ljubezni
nocoj strežejo

Kočije strasti naj ti
krožijo po žilah
in demoni ti gledajo
v zibelko

Zasanjana in neugnana
tako mlada
v zimski noči polna
ljubezni in hrepenenja

Vrag te ogroža
ko se z njim boriš
tuji moški te boža
s svojimi zlobnimi očmi

Angel ljubezni te čuva
ima te rad
tudi če ne verjameš v njega
prinesel ti bo pomlad
vrag s svojimi hudobnimi
očmi ti ne da spati
njegoví razpenjeni konji
ti ogrožajo dan.

Zlata maša v Strugah

Petek, 15. avgusta, gospodovega leta 1997, bo gotovo ostal v spominu do konca življenja vsakemu struškemu faranu in še mnogim drugim kot veliki praznik in nepozabno doživetje.

Že samo jutro je bilo nekaj posebnega. V zraku se je čutilo pričakovanje, zvonovi so pritrkavali že eno uro pred mašo - pred zlato mašo našega struškega župnika gos-

la, kakor zahvala nekoga, ki smo mu rešili življenje. Na koncu pa še zdravica Bogu v zahvalo za tako čudovitega župnika in da bi nam še naprej ohranil pri moči. V petek

poda Bogomirja Hrena. Krepko čez tisoč ljudi se je gnetlo v in ob struški farni cerkvi, kjer je svoj jubilej praznoval naš zlato mašnik.

Ampak vse skupaj se je začelo že davno prej. Priprave so se začele že pozno spomladi, saj je tak praznik počaščenje in božja milost za celo faro. Organizacijo je vodil župnijski svet, pomagala pa sta tudi dobrepoljski župnik in kaplan. V sredo so že ponosno stali vitki mlaji, ki so vsakemu mimoidočemu napovedovali veliki dogodek.

Vse skupaj se je začelo v četrtek v mraku, ko smo gospodu zlatomašniku pripravili podoknico. Moški pevski zbor, župnijski svet, osnovnošolski veroukarji, mladinci, vsi smo pripravili svojemu župniku nekaj globokega, nekaj resničnega ter mu izročili simbolična darila. Bilo je ganljivo! Rosile so se skoraj vsake oči, glasilke so drgetale. Ko so planile na plan župnikove solze, je marsikatero ginjeno srce zastalo. Težko je gospod Bogomir Hren karkoli izrekel, pa vendar bila je tako prisrčna zahva-

se je maša začela ob 10. uri. Zbrali so se vsi struški farani, mnogo faranov iz Hinj, Dobrepolja, Vrhnike in še od kje. Povsod je bilo čutiti isti utrip, isto veselje, isto priča-

kovanje. Cerkev umetniško okrašeno, na oltarju petdeset vrtnic: devetintrideset rdečih in enajst belih. Devetintrideset let ponižnega služenja Bogu in ljudstvu je dal skozi v Strugah vedno skromni, dobrohotni gospod Bogomir Hren. Struge so majhen kraj in gospod ni samo dušni pastir, ampak tudi osebni prijatelj večine družin. V življenju faranov ni pomagal samo z molitvami in prošnjami k Bogu, marveč tudi s praktičnimi nasveti in spodbudami. In vedno so se tako bali, da se ne bi komu kaj zamerili. Oni, ki so že od nekdaj poseblejena krotkost in tako čuteča duša.

Mnogi so se spraševali, če bo gospod zlatomašnik lahko zdržal celo mašo, še posebno, ko je pridigal sošolec, prelat Ivan Merlak, ki je na kratko orisal biografijo gospoda Bogomirja, tako prežeto s trpljenjem. Med drugo svetovno vojno so mu partizani ubili tri preljube brate. Potem je umrl še oče. Časi so bili res hudi, ampak z zaužitim trpljenjem se je večala tudi vera in zaupanje v Boga. 15. avgusta leta 1947, je bil posvečen v novomašnika na Vrhniki. Za tem je služboval v župniji Hinje, nakar je prišel v struško faro. Od takrat naš gospod župnik z vsem svojim srcem skrbi tudi za cerkveno in župnijsko poslopje. Samo zadnja leta se je cerkev obnovila zunaj in znotraj, prav tako tudi kor, zvonik, pa novo ogrevanje ...

To so lahko opazili vsi navzoči, med njimi tudi lepo število duhovnikov. Med njimi je bil tudi naš sorojak vizitator Zdravko Pogorelec. Maša je bila res presunljiva. Zbor se je še posebno veliko pripravljal za

to slovesnost, potem pa še vsi nagovori, zahvale, ... Po maši pa spet gospoda zlatomašnika ganljiva vsezajemajoča zahvala ter deljenje podobic.

Po maši so bili vsi prisotni postreženi s hrano in pijačo. V OŠ pa je bilo povabljenih več kot sto šestdeset ljudi na pogostitev. Ničesar ni manjkalo! Veselila se je cela dolina, presrečna, da ima takšnega župnika, zlatomašnika gospoda Bogomirja

Hrena.

Cela fara je pomagala in slavje je bilo popolno. Srečen je bil zlatomašnik, z njim srečna cela struška dolina. Kot pečat na vratih bodo ostale župnikove besede:

"Lepo Ti je vse življenje služiti."

Naše besede pa so zahvala Bogu, da nas je obdaril in nam poslal tako zlatega župnika.

Andrej Debeljak

od lanskega leta, le da ni bilo nikakršnega predloga iz nekaterih vasi in tudi ne iz Struške doline. Žal!

Katere hiše in kmetije so potemtakem prišle v izbor?

- Ker pač nismo delali selekcije, so v izboru vse prijavljene kmetije in stanovanjske hiše. Nekaj kmetij je istih kot lansko leto. Seveda še lepše urejenih! Pohvalno in tudi cilj teh akcij je ravno to! Morda bomo celoten izbor objavili v eni od naslednjih števil.

Kako boste akcijo zaključili?

- Akcijo ocenjevanja bomo zaključili 20. decembra 1997. Takrat bomo razglasili najlepše urejeno kmetijo in najlepšo urejeno stanovanjsko hišo. O vseh podrobnostih pa bomo poročali še v novembrski in decembrski številki Našega kraja.

Pogovor pripravila: M. Steklasa

Akcija "Urejena domačija 97"

Turistično društvo Dobropolje že drugo leto vodi akcijo UREJENA DOMAČIJA. Izpeljavo tega dokaj zahtevnega projekta je društvo zaupalo gospe Pavlini Novak, ki se lahko pohvali z dolgoletnimi izkušnjami v turistični dejavnosti. Pri njej smo se pozanimali, kako akcija poteka v letošnjem letu.

V čem se letošnja akcija razlikuje od lanske in kakšni so letošnji kriteriji?

- Člani smo letos sprejeli sklep, da glede na število kmetij in stanovanjskih hiš v Dobropoljski dolini, tekmovanje razširimo, in sicer:

1. najlepše urejena kmetija;
2. najlepše urejena stanovanjska hiša.

V okviru akcije "Moja dežela - lepa urejena in čista", ki je namenjena izbiri najlepših krajev na državni ravni, so v ta namen določeni kriteriji. Pri našem tekmovanju in ocenjevanju pa glede na krajevne posebnosti in tradicijo samostojno določimo obseg, način ocenjevanja in izbiro najlepših ter priznanja in nagrade, ki jim bodo podeljene. Kriteriji za ocenjevanje se ne razlikujejo bistveno od lanskih, le da je pri ocenjevanju kmetij večji poudarek na gospodarskih poslopih in njihova urejenost.

Kdo sestavlja komisijo za ocenjevanje?

- Upravni odbor Turističnega društva je meseca maja imenoval komisijo v sestavi:
Pavlina Novak: predsednik komisije
Janez Pavlin: član komisije
Anka Hočevar: član komisije
Marija Kramžar: član komisije

Mojca Lovšin: član komisije in zunanja sodelavka (študentka arhitekture z diplomsko nalogo na temo o urejenosti krajin)

Za fotografiranje smo zaprosili fotografa "Našega kraja" Toneta Steklasa.

Kaj ste do sedaj naredili oziroma kako daleč ste z ocenjevanjem?

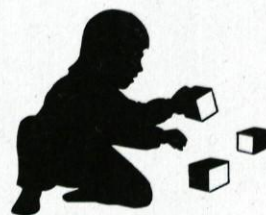
- Konec meseca junija si je komisija vse prijavljene kmetije in stanovanjske hiše ogledala in fotografirala. Fotografije so gotove in pripravljene za ogled občanom, kar bo možno v mesecu decembru. Takrat bodo ocenjevali ločeno občani in strokovna komisija.

Kakšen je postopek izbire? Kako ste določili ožji izbor?

-Tudi letos komisija sama ni delala selekcije. Vse kmetije in stanovanjske hiše, ki so jih predlagali vaški odbori posameznih vasi, so prišle v izbor za ocenjevanje, in sicer: 18 kmetij iz osmih vasi in 21 stanovanjskih hiš.

Kakšen je bil odziv po vaseh?

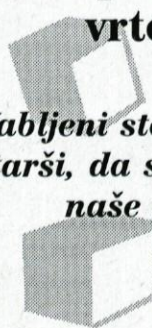
- Moram reči, da ne bistveno drugačen

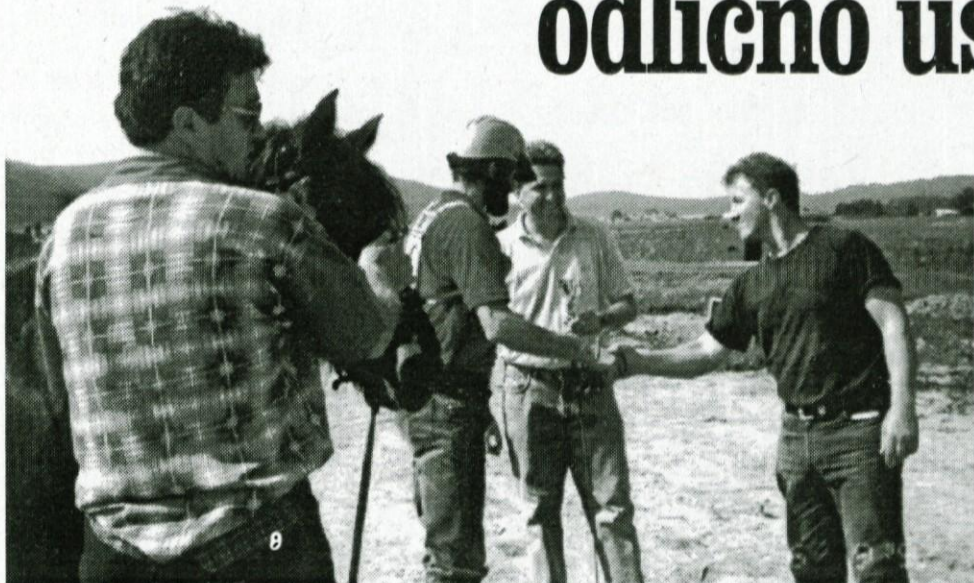
**OSNOVNA ŠOLA
DOBREPOLJE
ENOTA CICIBAN
KOMPOLJE**

**Vabi na
dan odprtih
vrat,
ki bo v sredo,
8.10. 1997 v
kompoljskem
vrtcu.**

**Vabljeni ste otroci in
starši, da si ogledate
naše delo.**

Prva konjeniška prireditve odlično uspela

Podelitev priznanj

Velikemu številu gledalcev, ki so se v soboto, 6. septembra udeležili prve velike konjeniške prireditve na hipodromu v Kompoljah, prav gotovo ni bilo žal popoldneva, ki so ga preživeli na novo zgrajenem hipodromu.

Ob športnih užitkih in navijanju na konjeniških dirkah so si lahko naužili tudi lepote ob gledanju teh elegantnih živali različnih pasem ob istočasnem oddihu v čudovitem okolju hipodroma in nenavadno toplem ter sončnem vremenu poznopoletnega sobotnega popoldneva.

Program je trajal od 14. do 18. ure tekoče in brez zapletov. Gledalci so si lahko ogledali dirko eno in dvovpreg, galopsko dirko delovnih konj in haflingerjev ter tekmo v spretnostnem jahanju. Ljubitelji konj

pa so še posebej uživali ob promocijski predstavitvi športnih konj in galopski dirki čistokrvne angleške galoperke. Med odmori so se predstavili old-timerji, izvedli pa so tudi dirko z gorskimi kolesi.

V tekmovalnem delu konjeniškega programa je bilo prijavljenih več kot 30 tekmovalcev in podeljenih pet kompletov pokalov.

Glavni organizator - Turistično društvo Dobropolje in njegov predsednik Stane Škulj, je skupaj s konjeniško sekcijo, katere predsednik je Frenk Padar, pripravilo izredno uspelo prireditev, ki je vnesla v dobropoljsko dogajanje nekaj novega, sve-

Udeleženci iz vse Slovenije - Veliko število gledalcev - Dobra organizacija - Hipodrom v Kompoljah odlično prestal prvo preizkušnjo - Odslej dirke vsako leto.

žega, istočasno pa privabila tudi nove obiskovalce.

Vsi, ki so se vključili in pomagali pri organizaciji, so opravili svoje delo zelo dobro. Seveda pa je za tako prireditev potrebna kar precejšnja ekipa, saj so jo organizirali po vseh pravilih mednarodnih galopskih dirk. Med vsemi, ki so pomagali pri organizaciji naj posebej omenim ekipo vaščanov iz Podgore, ki so se odzvali vabilu Turističnega društva in poskrbeli za hrano in pijačo. Turistično društvo je pač vedelo, komu zaupati to, še zdaleč ne, nepomembno nalogo.

Predstavitev športnih konj

Zmagovalec enovpreg Roman Vergo z Niko in s staro kočijo, s katero sta se včasih vozila dobropoljski župnik in priljubljeni zdravnik dr. Steklasa

Poleg generalnega sponzorja, ki je bila OBČINA DOBREPOLJE, so prireditve omogočili še:

GRADBENA MEHANIZACIJA, FRANC HOČEVAR, LJUBLJANA

TRGOVINA PRI ŠPOLARJU, BRANE PORGA, KOMPOLJE

STOLARNA DOBREPOLJE d.d.

OBRAT PREHRANE, STANKA BREGAR
SERVIS RENAULT, FRANC MUSTAR,
KOMPOLJE

TRGOJAN d.o.o., JANI ŠKANTELJ,
VIDEM

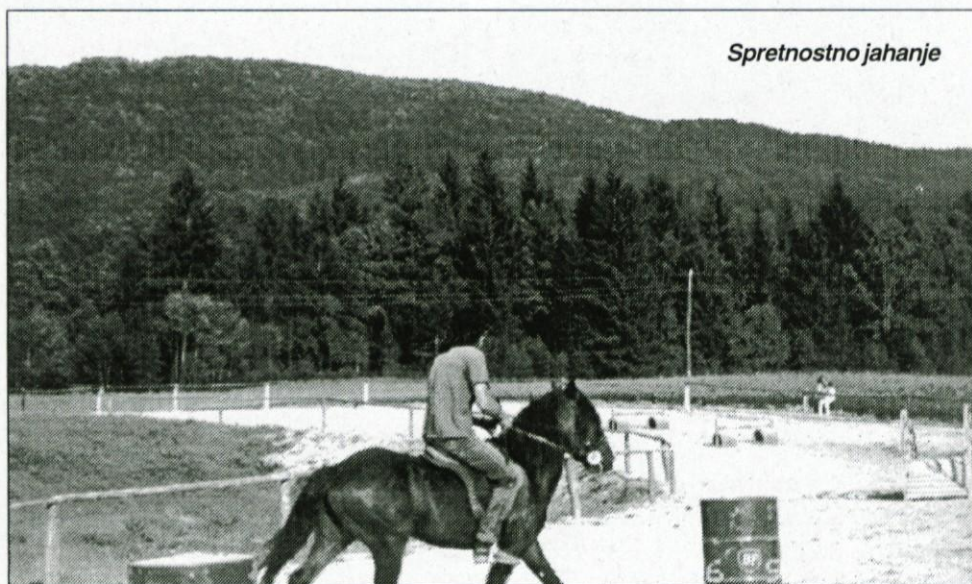
NOSE JANEZ TESARSTVO KOMPOLJE
PLESKARSTVO ZABUKOVEC IGNAC,
CESTA

KOMA 750

OKREPČEVALNICA MAJOLKA, VIDEM
RADIO ZELENI VAL

TURISTIČNO DRUŠTVO DOBREPOLJE

M. Steklasa, foto: Naš kraj

Spretnostno jahanje

IZJAVI ORGANIZATORJEV:

Stane Škulj:

"Vesel sem, da je prireditve tako lepo uspela, tako v organizacijskem smislu kot po velikem obisku gledalcev. Mislim, da se je obrestovala propaganda, ki smo jo imeli na radiu Zeleni val in Valu 202 pa tudi v tiskanih medijih. Prireditve je bila nekaj novega, tako za dobrepoljsko občino kot za širšo okolico, zato upam, da se bo tudi v prihodnje obdržala.

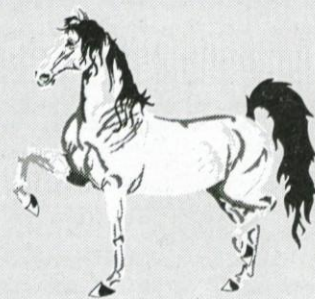
Ob tej priliki bi se rad zahvalil vsem, ki so kakorkoli pomagali pri izpeljavi prireditve tako sodelavcem, lastnikom zemljišč kot sponzorjem. Jasno, da prireditve ne bi bilo, če ne bi bilo idejnega pobudnika Frenka Padarja, njegovega brata Milana, Romana Verga in njihovih prijateljev, ki so pomagali pripraviti progo. V projekt je bilo vložena veliko brezplačnega dela in zato veliko dobre volje. S tem smo ponovno dokazali, da ne sedimo križem rok in kritiziramo vseprek, temveč po svojih najboljših močeh

prispevamo k turistični promociji naše občine.

Pozdraviti velja tudi pripravljenost občine in izvajalca del Franca Hočevarja, da sta našla najugodnejšo finančno pokrite del na hipodromu. Upam, da se naslednje leto zopet vidimo na konjeniški prireditvi".

Frenk Padar:

"Zelo sem presenečen nad takim zanimanjem in odzivom. Veseli me, da se zanimanje za konjeniški šport na splošno in tudi pri nas nenehno povečuje in da je tudi prireditve sama požela odobravanje. Radi bi pritegnili še več mladih, saj je to zelo lep šport in kdor se zanima zanj, ima možnosti, da tudi uspe. Prvotni načrt o ureditvi steze za jahanje je kmalu prerasel in veseli me, da smo uspeli pripraviti hipodrom in na njem največjo tovrstno prireditve na območju bivše občine Dobrepolje".

REZULTATI:

VPREGI

1. NIKA - ROMAN VERGO, ŠD DOBREPOLJE
2. BEBA - JOŽE KASTELIC, ŠD DOBREPOLJE
3. DIKA - ALOJZ ŽUŽEK, VELIKE LAŠČE

DELOVNI KONJI 700 M

1. MELA - ROMAN PAVČIČ, RUNARSKO BLOKE
2. SISA - DRAGO ŠKULJ, RANČ DIVJINA
3. ŽIVA - PETER INDIHAR, VELIKE LAŠČE

DELOVNI KONJI 1300 M

1. RUŽA - BRANKO KNAVS, RUNARSKO BLOKE
2. ALEGRA - GREGOR TEKAVČIČ, ŠD DOBREPOLJE
3. LADY - TONI OBERSTAR, KOČEVJE

HAFLINGER KONJI 700 M

1. RIKA - DRAGO ŠKULJ, DIVJINA
2. MIKI - VALERIJA ŠTABUC, MKG KOČ. MLAKA
3. STOŽEC - LOJZE KOVAČ, MKG KOČ. MLAKA

T.R.E.C.

1. TYSON - MIHA BOGATAJ, KK HORJULKA
2. GROM - MATEJ BUH, KK HORJULKA
3. MELA - ROMAN PAVČIČ, BLOKE

KOLESA

1. MITJA ZUPANČIČ, KOMPOLJE
2. MARKO VERGO, KOMPOLJE
3. MITJA PEČEK, KOMPOLJE

PREDSTAVITEV KONJ: ANGLEŠKI GALOPERJI CIGLY GET - LASTNIK

1. MARJAN ŽITNIK - GOLO IG, JAHČ DUŠAN KRHAČ
2. VAYGERY ET HOPE, LASTNIK MILAN PADAR, ŠD DOBREPOLJE
3. ATOMA - LASTNIK KMETIJA GUČMAN, JAHČ MARJETKA PADAR

Ljubezen do konj ne mine

V množici gledalcev na konjeniški prireditvi v Kompoljah smo srečali zelo zanimivega gledalca - 89-letnega Jožeta Noseta iz Kompolj. Seveda se ne spodobi, da bi tako velik ljubitelj konj manjkal na taki prireditvi, ki je bila povrh vsega še v domači vasi. Še posebej, če mu dovoljuje zdravje. No, to mu res dobro služi, saj se pri skoraj devetdesetih še vedno vozi s kolesom, doma pa še vsak dan nakrmi osem glav živine.

Od mladega je bil navezan na konje. Med konjem in človekom lahko nastane usklajen odnos, če s temi čudovitimi žival-

mi znaš ravnati. In Jože je to znal, znal je z njimi delati, se pogovarjati. Še danes, ko jih že nekaj let nimajo več pri hiši, z ljubeznijo pripoveduje o njih. Pri hiši je ostala le še konjska vprega, komat in koleselj za spomin na furmanske čase.

Ampak Jože Nose je počel še marsikaj drugega v življenju, pravzaprav je v življenju opravljal kar tri poklice. Bil je "furman", "cimperman" in celo mesar. Vsega se je priučil. Eden od bratov, ki je bil izučen tesar, ga je naučil tesarskih del in "cimpranja", pri drugem bratu, po poklicu mesarju, se je naučil klati prašiče. Vsako sezono jih je zaklal od 150 do 200. Ni čudno, da je bil le redkokdaj doma. Taka je bila narava njegovega dela. Da bi bila mera polna, so ga velikokrat prosili, da je "vozil ohceti". Spomni se, da jih je vozil več kot petdesetkrat.

Rad se spominja tistih časov, ljudje so ga imeli radi. Temu ni težko verjeti, saj je še danes družaben, še vedno se rad pošali in spravi v smeh družbo okrog sebe, kot le malokdo.

Želimo mu, da bi še dolgo ostal tak in da ga bomo še večkrat srečali na konjeniški prireditvi v Kompoljah.

*Pripravila M. Steklasa,
foto: Naš kraj*

Težko je trditi, da je njegov vsakodnevni urnik in način življenja recept za dolgo življenje, vsekakor pa je občudovanja vreden za njegovo starost. Vsak dan vstane zarna, že ob pol petih, potem pa še malo posedi na kmečki peči. Poleti in pozimi. Moč navade pač. Okrog šeste ure mu žena pripravi obilen zajtrk, ki ga okrepi za naporno delo, ki ga čaka čez dan. No, zvečer pa se z ženo odpravita spat že okrog osme ure, potem, ko opravita vsa potrebna dela in nakrmita živino. Tako vsak dan. Njegov delovni dan je natančno izpolnjen. Tudi v mlajših letih je bilo tako. Le da je takrat bil mlad in je težaška dela opravljal kot za šalo.

Ko sedimo ob hipodromu, beseda vedno znova nanese na konje, ki so igrali v Jožetovem življenju pomembno vlogo že od mladih let. Že od nekdaj so imeli pri hiši par konj, s katerimi je Jože vlačil les. "Šlajsanje" so rekli temu opravilu. Iz dobrepoljskih vasi do Kočevja. Nešteto krat je s svojimi konji premeril to pot. Pet do šest ur je bila dolga. Dolgi sedem let, bilo je kmalu po drugi vojni, pa je delal v Kočevju. Tja je vlačil les iz Roga. Samo za konec tedna je prihajal domov v Kompolje.

AVTOMEHANIKA & AVTOVLEKA

Kastelic Štefan s.p. Videm 64a, Videm-Dobropolje
tel.- fax: 787-654

Nudimo vam:

- prevoze poškodovanih vozil, viličarjev, traktorjev in odvoz več vozil hkrati
- popravila in servis motornih vozil

NOVO

- premontaža, montaža in centriranje gum na najsodobnejših strojih
- na zalogi imamo vse vrste gum: osebni, kombi in poltovorni program, traktorske gume po naročilu
SAVA EXACT, RAPIDEX, FULDA, MICHELIN, DEBICA

Pri nas kupljene gume vam brezplačno montiramo in nudimo možnost odloženega plačila.

DELOVNI ČAS: od 8.00 do 12.00 ure in od 14.00 do 19.00 ure, sobota od 7.00 do 12.00 ure

Avtovleka: NON STOP; 24 ur na dan

6/9 - 97: 6. septembra brez napora na 2250 m.

6/9 - 97 Reisseck: vodič g. Hubert Steiner ob "analizi" kamnitega kristala (desno) na poti, za tri ure hoda oddaljeni 2966 m Reisseck.

Fotoreportaža

Srečanja in pohodi PD

6/9 - 97, Reisseck: del skupine PDD ob gorskem hotelu z bazeni, zadaj del smučišča in 2662 m Mali Leir.

6/9 - 97, Reisseck: postanek ob jezeru na 2400 m, voda gre 1772 m padca na turbine, v ozadju 2774 m Visoki Leir.

Sliki spodaj:

Prapor PDD med zastavami R Slovenije, PZ Slovenije in Občine Dobrepolje na 5. tradicionalnem srečanju na Kamen vrhu v nedeljo, 31. avgusta.

31/8 - 97, Kamen vrh: Godba Dobrepolje, zvesti spremljevalec na vseh dosedanjih prireditvah.

MISLI

Išči srečo v denarju in posesti, pa je ne boš nikoli našel.

(Bosmans)

Ne dajajte jim priložnosti. Obrekovalci in opravljivke so pravi izvedenci za napake drugih. Ne zaupaj jim. Danes jim prisluhneš, a že jutri boš sam njihova žrtev. Če imaš sto dobrih lastnosti in le eno slabo, bodo zamolčali teh sto in izrabili tisto eno.

(Bosmans)

Dejansko je neuspeh vedno bistven za uspeh. Kdor v življenju nikoli ne doživi poraza, tudi nikoli ne uspe.

(D. Walters)

Življenje je pač tudi neprijazno; pravzaprav do vsakega kdaj pa kdaj. In do vsakogar na svoj poseben način.

(Z. Modrej)

92 let Jožeta Žgajnarja

Ko smo se nekega poletnega popoldneva oglasili v čevljar-ski delavnici pri Žgajnarjevih na Cesti, lastnika Antona ni bilo doma. Bržkone je bil po poslovnih opravkih. Njegova delavnica pa vseeno ni samevala. Njegov mlajši sin

Damjan nas je popeljal skozi sodobno opremljeno čevljar-sko delavnico, kjer je bilo med stroji videti polno na pol izdelanih copat, pa tudi takih, ki so bili že dokončani in lepo zloženi na policah, v lični embalaži, pripravljeni za prodajo.

Večji delavnici je sledil manjši prostor, prav na koncu pa so bila še ena vrata, ki so vodila skorajda v drugi svet. Za njimi je sredi čevljarkega materiala vseh vrst stala pod majhnim kletnim oknom stara "šušarska mašina" na nožni pogon, nad katero se je sklanjal Jože Žgajnar, tisti, h kateremu smo bili namenjeni. Zmotili smo ga sredi dela. Pravkar je šival par ljubkih otroških copat. Pri svojih 92-ih letih!

Še vedno je najraje v tej svoji delavnici, pri svojem najljubšem opravilu, kjer ga nihče ne vidi, kjer je stran od ljudi. Še najmanj pa je vesel kakšnih nadležnih novinarjev. Že zadnjič se ni mogel ubraniti neke novinarko. Zdaj pa že spet ... Če bi prišli kaj kupit, bi raje videl ...

Posel ne gre najbolje, vsaj tako mi zatrjuje moj sogovornik. Nekaj že prodajo, malo v trgovinah, malo na semnjih. Včasih so dobili naročila za 20 parov, zdaj za dva, pa še to bolj redko. "Šušarja" ni bila nikoli posebno dober posel, zdaj pa je še slabše.

Tako črnogledo začne svojo pripoved Jože Žgajnar, ki opravlja čevljarstvo obrt že več kot 70 let. Na stroje se ni nikoli navedil, še zdaj prisega na ročno izdelavo. Ročno izdelano je najboljšo, čeprav gre počasi. Včasih so par čevljev delali po ves dan.

OD VAJENCA DO MOJSTRA

Za "šušarja" se je šel učiti leta 1921. Tri leta je bil vajenec, potem pa še tri leta pomočnik, sledil je izpit, ki ga je usposobil za samostojno delo. Potem pa so sledila leta "šušarskega" poklica, s katerim se je ukvarjal celo življenje. "Šušarski" stol, vonj po usnju in "šušarski" smoli ga spremljajo

skoraj že od otroških let, pomenijo mu zadovoljstvo, mir in tudi nekaj zaslužka.

"Tega ni bilo nikoli posebno veliko", zatrjuje Jože Žgajnar in dodaja: "Dela pa je bilo včasih preveč, včasih premalo, še danes ni nič drugače."

"ŠUŠARSKA" OBRT VČASIH

"Šušarsko" obrt že zdavnaj ni več to, kar je bila včasih. Spodrinila jo je moderna čevljarstva industrija in le zelo modernizirano podjetništvo ji lahko konkurira.

Včasih pa je bila ta obrt zelo razširjena in je spadala k načinu življenja na podeželju. Takole pripoveduje Jože Žgajnar:

"Takrat je bilo veliko šušarjev. V dolini je bilo kar deset mojstrov. V trgovinah se ni dalo kupiti čevljev. Ljudje so kupili "leder" za čevlje, potem pa so najeli za nekaj dni na dom šušarja, ki jim je naredil čevlje za vse člane družine, kar je bilo starega, pa je popravil. Tudi mene so najemali na

Cesti pa tudi po drugih vaseh v dolini. Po tri dni sem ostal v hiši, da sem naredil čevlje za vso družino. Če sem šel kam bolj daleč, na primer v Hočevje, sem tam tudi prespal. Najprej sem pomeril, "urezal leder", potem se pa usedel na stol in "štepaj". Tako je bilo še pred drugo svetovno vojno.

ZDAJ JE VSE DRUGAČE

Jože Žgajnar se rad spominja starih časov, čeprav je bilo življenje težko, mnogo težje kot danes.

"Včasih ni bilo tako kot danes. Zdaj je vsega dosti. Kaj si pa včasih imel? Kar je zraslo, tisto smo jedli. Zdaj pa tisto, kar je doma pridelano, ni več dobro. Le to, kar je kupljeno, je dobro", z obžalovanjem ugotavlja Jože Žgajnar. Spomni se tudi pomankanja takoj po vojni. Če si šel v tistem času v Ljubljano, si mogel s seboj nesti, če si hotel jesti. Sam je slišal Ljubljančane, ki so dejali: "Ja vi ste pa gotovo s kmetov, ko imate bel kruh." Toda to ni trajalo dolgo. Ko je šel spet čez nekaj časa v mesto, je opazil v gostilni na mizi polno belega kruha. Takrat se je zavedel, da se je v mestu spremenilo na bolje, za vas pa so nastopili trši časi.

ŠE VEDNO ČIL IN ZDRAV

Jože Žgajnar je telesno še vedno zdrav in duhovno svež in mu nikakor ne bi mogli prisoditi 92 let, še zlasti, če bi ga videli pri šivanju copat, ki je sila natančno opravilo. Še vedno rad kaj prebere. "V zadnjem letu pa, kot da ne znam več brati, vid mi je zelo opešal, tudi pri delu me to zelo ovira", pravi moj sogovornik.

Vedno je bil trdnega zdravja. Ko je šel pred kakšnimi desetimi leti v ambulanto, so presenečeno ugotovili, da še nima kartoteke. Takrat je moral v bolnico, ker ga je v gozdu pri sekanju drevja zadela neka veja. "Pa še takrat sem jo po neumnosti dobil", z nasmehom doda moj sogovornik Jože Žgajnar.

Vedno znova me preseneča njegov dober spomin in jasne misli. Ko mu zaželim, da bi dočakal sto let, pravi: "Letos sem tako oslabil, da sto let res ne bom dočakal, čeprav je moj bratranec iz Kompolj umrl v visoki starosti 97 let. Potem pa se še spomni, da je ravno prejšnji dan slišal na televiziji za neko žensko v Franciji, ki je umrla v starosti 122 let.

Njegova pripoved je zelo življenjska in polna resnic, preseneča pa njegova skromnost. Zelo nerad se fotografira, raje pa je

pokazal tako imenovano učno pismo, to je njegovo spričevalo o opravljenem mostrskem izpitu iz leta 1925. To učno pismo je res nekaj posebnega - v okvirju z izredno izdelano pisavo in likovno opremljenostjo, česar dandanes ni več videti.

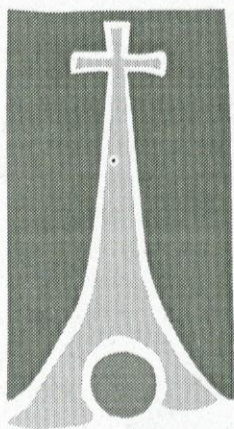
Na koncu pa smo ga le pregovorili, da se je fotografiral s čevljem v roki, ki ga je

sam izdelal. Ta čevlj s številko 53 (Le komu je vzel mero, smo bili radovedni.) je neke vrste simbolno znamenje "Čevljarstva Žgajnar" in našega gosta, ki mu kot najstarejšemu Češčanu in enemu najstarejših Dobrepoljcev iz srca želimo, da bi dočakal stoletnico.

Pripravila M. Steklasa, foto: Naš kraj

12. svetovni dan mladih v Parizu

(19. do 24. avgust, 1997)

Na povabilo Janeza Pavla II. in papeškega sveta za laike se je okoli 600.000 mladih iz vsega sveta udeležilo 12. svetovnega dneva mladih v Parizu. Prvo tako srečanje je bilo leta 1984 na cvetno nedeljo v Rimu, ko je papež izročil mladim poseben križ odrešenja. Od leta 1984 pa se na vsaki dve leti praznuje mednarodno srečanje vsakokrat na drugi celine. Letošnje pariško srečanje so vodile besede iz Janezovega evangelija: "Učitelj, kje stanuješ? Pridite in boste videli." Ker je bilo zadnje pred letom 2000, je imelo še poseben pomen.

Udeležiti se svetovnega dneva mladih je bilo za vse nekaj novega. Nismo preveč pričakovali, ker tudi nismo vedeli, kaj naj pričakujemo. Vedeli pa smo, da se ne odpravljamo le na turistični izlet. Že prvi dan, 15. avgusta, ko smo se zbrali v Ljubljani, smo se zavedali, da se odpravljamo na čisto pravo romanje. Romanje, ki je prav tako kot naše življenje, potovanje z drugimi ljudmi k drugim ljudem in k Učitelju. 130 mladih Slovencev je izmed porajenih možnosti izbralo romanje s skupnostjo Emanuel. Med njimi je bilo tudi pet Dobrepoljcev.

Pot nas je vodila v nemško romarsko mestece Altötting. Tam smo se skupaj z mladimi iz držav vzhodne in srednje Evrope pripravljali. Veselo petje in razgibane maše, vse to je na nas napravilo poseben vtis. Zelo so nas ganila pričevanja zanimi-

vih ljudi o tem, kako oni doživljajo Jezusa in vero. Presenečeni smo bili nad besedami včasih slavnega smučarja Pirmana Zurbigna, kako ga je branje Svetega pisma rešilo pred pohlepom in opojnostjo slave ter ga privedlo k Jezusu. Zelo so bile aktualne tudi besede mlade manekenke Constance, ki nam je s svojo življenjsko zgodbo pokazala, da sreča ni v telesni lepoti in lepih oblekah, ampak v zvestobi in ljubezni do Boga. Srečali smo tudi duhovnike vseh vrst, od takih v črnih talarjih in škofovskimi kapami do takih v kavbojkah in usnjenih jaknah. Vsak nas je nagovoril na njemu pristen način. Zelo nam je ostal v spominu Guy Gilbert, ki svoje duhovniško poslanstvo opravlja med mladimi na robu družbe, kriminalci in nasilneži.

V Pariz smo tako odšli že polni navdušenja in veselja nad vsemi lepimi stvarmi, ki smo jih že doživeli in ki smo jih še pričakovali. V Parizu so bili dnevi zelo kratki, ker se je dogajalo veliko zanimivih stvari.

V dopoldanskem času smo se skupaj s Slovenci, ki so romali z drugimi organizacijami (vseh skupaj nas je bilo približno 1000), udeležili kateheze (predavanja) in maše, imeli delo po skupinah ter kosilo. Popoldneve smo izkoristili za ogled in sprehode po francoski prestolnici, hkrati pa smo lahko spremljali tudi festival mladih. Tako so se imenovale različne prireditve na vseh pomebnih točkah mesta. Ob večerih smo se ponavadi utrujeni od vrveža in množice, zbrali ob poslušanju pričevanj, pesmi in molitvi.

Srečanje v pravem pomenu pa se je zgodilo v soboto in nedeljo, 23. in 24. avgusta, na velikem hipodromu Longchamp na robu Pariza. V soboto zvečer smo po ne-

kaj urnem čakanju navdušeno pozdravili papeža in prisostvovali krstu ter birmi desetih mladih ljudi iz različnih dežel sveta. Po kratkem sladkem spanju v spalnih vrečah nas je prebudilo petje hvalnic, jutranja rosa in nov dan. Ob 10.00 je ponovno prišel papež, da bi skupaj z vsemi mladimi in ostalimi ljudmi, ki so se nam v nedeljo pridružili (pravijo, da nas je bilo več kot milijon) obhajal sv. mašo.

V besedah papeža smo lahko začutili, da resnično veliko pomenimo. Razumeli smo, zakaj in kako uspe njemu, ostarelemu možu zbrati več mladih kot kateremukoli rock zvezdniku. Njegova beseda je živa, je sodobna, njegova skrb za nas je iskrena. Hoče nam dati največ, kar ima, hoče, da se tudi mi odpravimo pogledat, kje stanuje Učitelj. Vabi nas, da se srečujemo z njim v zakramentih, molitvi, božji besedi in v pomoči drugim ljudem, ker ve, koliko stisk preživlja današnji mlad človek v svetu plitvih odnosov in v svetu obljub o lažni sreči.

Po prvem boju za obstanek v gneči in prahu smo se prebili do naše šole, kjer smo cel teden prenočevali, se skrčali na avtobuse in odpeljali proti domu.

To romanje je bilo v resnici le del našega dolgega življenjskega romanja, ki smo bili priče tem dogodkom, smo na poseben način izkusili, da Cerkev živi, da je mlada in vesela, navdušena nad dobrim, pisana in različna, a kljub temu enotna. In da nam so skupaj in v povezanosti z Jezusom uspelo prinesiti upanje in mir v svet trpljenja, žalosti, preprirov in sovraštva.

Tina Šuštar

Razstava malih živali na Vidmu v Dobropolju

Društvo gojiteljev malih živali Velike Lašče vsako leto oktobra meseca prireja razstavo malih živali, da bi tudi drugi, ki se s tem ne bavijo, spoznali delovanje društva in aktivnosti članov, ki jim je tovrstno udejstvovanje večinoma hobi, nekateri pa imajo od tega tudi koristi (predvsem tisti, ki se ukvarjajo s kuncem in kokošmi).

Na razstavi bodo sodelovali tudi rejci iz drugih društev, ki bodo pokazali predvsem tiste živali, ki jih v našem društvu še ne gojimo.

Od ustanovitve naprej bo to že deveta razstava našega društva. V društvu sodelujejo gojitelji perutnine, golobov, kanarčkov, papig, gosi, rac, okrasnih kokoši, okrasne vodne perjadi in seveda domačih kuncev in koz.

Na zadnji razstavi lani v Grosupljem so bile razstavljene naslednje vrste živali:

- domači kuncem: belgijski orjak, orjaški lisec, francoski ovnač v več barvah, francoski srebrec, veliki činčila, beli novozelandski, modri dunajčan, kalifornijec, rdeči novozelandski, zajčar, kastor rex, slovenski kunec, ožgani kunec, pritlikavi ovnač, činčila pritlikava;

- golobi: golšarji, poljski lux, pismonoša, king, dunajski visokoletač, niški visoko-

letač, florentinec in seveda slovenski beloglavček;

- perutnina: pritlikava wyandota, federfusige, končinčina pritlikava, indijski pritlikavi borec, orpington pritlikavi, holandska belokapa, pritlikavi phoenix, pritlikavi moderni angleški borec, štajerska kokoš, italijanska kokoš, sussex, new hampshire, fazan navadni, zlati fazan, srebrni fazan, pegatka, okrasna vodna perjad, race, gosi, okrasne kokoši;

- ptice: kanarčki, skobčevke, nimfe.

Poleg tega pa so bile razstavljene tudi kose in južnoameriška činčila.

Na letošnji razstavi bomo predstavili več vrst živali, posebej kuncev; golobov bo verjetno manj po številu, vendar bodo zastopane vse vrste, ki jih imajo člani društva.

Podrobneje pa bi rad predstavil dve vrsti malih živali, ki sta najbolj razširjeni pri gojiteljih in sicer domače kuncem in golobe.

Kunec v zadnjih desetletjih dokazuje, da ni tako nepomembna žival, kot se zdi na prvi pogled. Reja kuncev se uspešno razvija in tudi širi. Ima tako gospodarski kot tudi rekreacijski pomen. Doma se kuncem redkeje gojijo za prodajo na veliko. Razstave pa so pomembne, ker se na ta način rejci seznanijo z novimi pasmami, načini reje in drugimi pomembnimi podrobnostmi. V Sloveniji je približno 40 pasem kuncev; člani našega društva gojijo 16 pasem.

Društva zajčerejcev (predhodnica društev malih živali) so se začela organizirati sredi šestdesetih let tega stoletja. Danes jih je v Sloveniji 32 z okoli 5000 člani. Prvo društvo pa je bilo ustanovljeno v Mariboru že leta 1916. V Nemčiji imajo danes okoli 10000 društev z dva milijona člani (200000 jih je bilo že leta 1932); z lepimi rezultati se lahko pohvalijo tudi Danska, Nizozemska, v Angliji pa se s tem hobijem bavi približno milijon ljudi. Prvotna domovina kunca je sredozemska obala Španije in Portugalske. Tam so najprej udomačili kunca za rejo (približno 1000 let p.n.š.). Gojili so ga predvsem za prehrano. Od tam se je razširil po celem svetu.

Križanje kunca z divjim zajcem ni možno zaradi različnega števila kromosomov

v telesu. Kunec se od zajca razlikuje tudi po tem, da koplje jamo za bivanje (v divjini), zajec pa spi na prostem, največkrat pod grmičevjem.

Poznamo naslednje pasme kuncev:

- velike pasme: te vrste kuncev imajo močno okostje, stegneno telo, razen pri ovnačih, ki so široki; so zelo mirne živali;

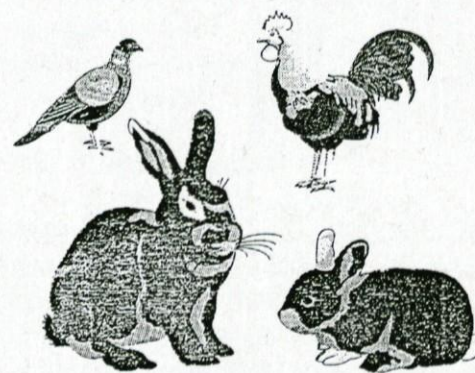
- srednje pasme: imajo močno okostje, zelo lahek kožuh, imajo tudi močno razvito mišičevje in so živahne živali;

- male pasme: to so pritlikavi kuncem, redijo se predvsem za zabavo, kot hišni ljubljenci in navadno imajo malo mladičev;

- dolgodlake pasme: od ostalih se ločijo po dolgi dlaki, za pridobivanje volne (klobuki) in so srednje veliki;

- pasme za kožuh: to so srednje veliki kuncem in kot že sam naziv pove, jih gojimo zaradi kožuha, ker imajo gosto dlako.

Golobarstvo je posebna ljubiteljskošportna zvrst tudi z različnimi oblikami tekmovanja. Po množičnosti je težko pri-

merjati golobarstvo z rejo drugih malih živali, kajti število golobnih pasem se zelo hitro večja. Stare civilizacije azijskih narodov predvsem v Indiji so golobe častile kot svete živali in pri mnogih narodih je to ohranjenost še danes. Iz Indije izhajajo tudi predniki večine današnjih pasem golobov. Vse novejšje pasme pa so dokončno podobo dobile v Evropi. Z največjimi uspehi na tem področju se lahko pohvalijo Angleži in Nemci.

Že stari Rimljani so pisali o zelo veliki pasmi golobov. To je današnja pasma z imenom Rimljan. Znano je tudi, da so bili že v času pred našim štetjem golobi tudi pismonoše. Tako je ta pasma tudi nastala. Pred petsto leti so iz Orienta in Indije evropski pomorščaki prinašali vedno nove pasme golobov, predvsem na Ciper in Malto. Od tam so se potem razširili po celi Evropi.

Danes poznamo 10 skupin, 60 rodov in 400 vrst teh ptic. Zarodnik vseh golobov pa je skalni golob in s tem tudi golobji praoče in pramati.

Posebnost golobov je mlečna golša, ki je priraščena k normalni golši, ter deluje med valjenjem 18 dni in še tri dni potem, ko se mladički izvalijo. V tem času se v tej golši nabira tekoče mleko. Imajo jo tudi samci in oba starša krmita mladiče s tem mlekom prve tri dni. Na jajcih sedijo tudi samci in po izvalitvi tudi krmijo mladiče.

Ljudem za zgled pa bi lahko bila zvestoba golobjega para, ki traja vse življenje.

Po skupinah golobe delimo:

I. SKUPINA: golobi golobe oblike

Najbolj znana sta pismošča in golob rimljan, z razponom kril do 110 cm. Glede na to, da je rimljan velik, mora imeti tudi lepo oblikovano telo. Kot že ime skupine pove so te vrste golobov najbolj znane med ljudmi kot "pravi" golobi.

II. SKUPINA: golobi bradavičarji

Predniki teh golobov izvirajo iz Bagdada, znani pa so že izpred 4000 let. V Evropi se pojavijo leta 1860. Imajo mišičast trup, dolg vrat in visoke noge, kljun je velik in močan, trup pa je vodoraven. Na očesnem obročku imajo bradavice in od tod tudi njihovo ime. Tipičen predstavnik te skupine je carrier ali angleški badget.

III. SKUPINA: golobi kokošarji

Imajo kifeljčasto oblikovan trup, značilna je visoka, pokončna drža z visokimi nogami. Precej so podobni kokošim. So orjaške in pritlikave pasme. Značilni predstavniki so maltežan, florentinec, monde nec itd. V ZDA so vzgojili orjaškega in pritlikavega cresta, ki spada v to skupino.

IV. SKUPINA: golobi golšarji

Zanje je značilna drža z napihnjeno golšo, katero lahko napihne do skrajnosti, kadar gruli. Teh podvrst je ogromno po svetu, v Evropi pa so tipični predstavniki angleški pritlikavi golšar, staronemški, staroholandski, češki, bavarski golšar itd. Posebna skupina so španski golšarji z visečimi golšami.

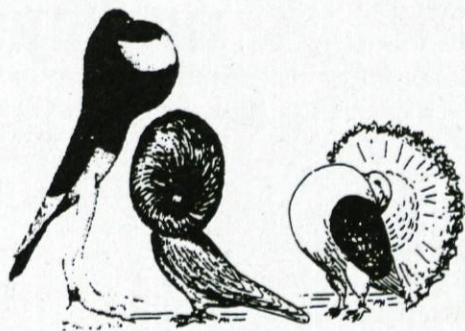
V. SKUPINA: barvasti golobi

Sem prištevamo manjše vrste ali golobe normalne velikosti, njihova glavna značilnost pa so lesketajoče barve, tudi take z zelo zapletenimi risbami. Vodilni te skupine je golob kalin ali ilirski golob z zlatorumeno ali bakreno barvo. Na krilih se sveti zeleno. V to skupino spadajo še ledenjak, danski lisec, golob škorec, frankenski, thurniški, saksonski, švicarski golob. Največ teh pasem so vzgojili Nemci, kar se vidi že iz

njihovih imen.

VI. SKUPINA: golobi bobnarji

Odlikujejo se z nenavadnim gruljenjem,

ki je podobno bobnanju, ter lahko traja nekaj minut. Prvak med njimi altenburški golob. V to skupino štejemo še arabsko pasmo lajavec ali smejalet. Sem v to skupino spadajo še buharski golob, viličastorep, francoski, angleški, češki itd.

VII. SKUPINA: strukturni golobi

V to skupino spadajo drobne pasme, značilnost pa je zelo različno in svojeglavo oblikovano perje. Perje je gostejše in daljše, na primer pavji golob ima na repu 42 peres "normalni" golob pa ima 12 peres. Značilni predstavniki so pavji golob, lasuljar, kapucin, kitajski galebček.

VIII. SKUPINA: galebčki

Ta skupina se je razvila iz zelo stare pasme orientalskih galebčkov. So zelo drobni, nežni, svetlih barv z okroglo glavico, velikimi očmi in majhnim kljunom. Danes imamo tudi večje galebčke z veliko glavico in kljunom. Vodilni pa je še vedno orientalski galebček ali princeska. Sem prištevamo še blondinette, sarinette, bluetette, silverette, anatolijec.

IX. SKUPINA: letalci

To so športne pasme golobov, ki letajo na različne načine ter pri tem delajo značilne akrobacije. Ločimo visoke letalce, krožne letalce, dolgotrajne letalce z navpičnim letom, jadralce in kombinirance. Število teh pasem je nekajkrat večje od vseh ostalih skupin, tako da še do danes ni ugotovljeno točno število skupin letalcev. Te pasme prevladujejo v Aziji in Afriki. Najbolj so znani indijski, egiptovski, libanonski itd. letalci. Opozoriti moramo, da je danes med mnogimi letalci precej vrst, ki ne letijo več in se gojijo izključno v okrasne namene.

X. SKUPINA: igrivi golobi

Nosilci te skupine so pokalniki, ki pokajo s krili. Tu so zanimivi samo samci, ki se dvignejo v zrak meter nad samičko in po-

kajo. Dejansko lebdiyo v zraku in močno udarjajo s krili, kar se zelo dobro sliši. Najbolj so cenjeni samci, ki imajo v jeseni, preden menjajo perje, predvsem scefrena krila, tako da ne morejo več pokati z njimi. Glavni predstavniki so belgijski in nemški ringschlander, groninger, slenke. Sem prištevamo pasmo z imenom talni akrobat. Ta napravi salto pred vzletom, telovadi pa tudi na človekov ukaz.

Na razstavi boste nekatere živali lahko tudi kupili. Izdan bo katalog vseh razstavljenih živali z imeni rejcev. Predstavljeni pa bodo tudi sponzorjev te razstave.

Zvonimir Zabukovec

Program razstave, ki bo potekala v stari telovadnici nasproti zdravstvenega doma na Vidmu, bo naslednji:

- v petek, 10. oktobra 1997, med 12. in 15. uro - sprejem živali in njihova namestitve v razstavne kletke. Na ta dan razstava še ni odprta za obiskovalce, ampak le za člane društva ter za razstavljalce;

- v soboto, 11. oktobra, med 7. do 19. uro in nedeljo, 12. oktobra, med 7. in 17. uro, je razstava odprta za obiskovalce, tega dne bo ob 14. uri tudi podelitev priznanj rejcem.

Vabimo vas na ogled razstave, še posebej mlade družine, ter dedke in babice z vnuki.

Razstavo bomo popestrili tudi s srečelovom, poskrbljeno bo tudi za jedačo in pijačo.

Nasvidenje v imenu gojiteljev malih živali.

Družinski kotiček

Živela je za druge

Rodila se je v številni kmečki družini kot najstarejša hči. Že kot otrok je morala skrbeti za mlajše bratce in sestrice. Seveda ji tudi delo na polju, v gozdu in doma pri živini ni bilo prihranjeno. Kljub bistrosti zaradi preobilice dela, šola ni bila pomembna, čeprav si je vedno želela izvedeti čim več novega. Mnogo večerov, ko so drugi družinski člani že počivali, je ob sveči brala različne knjige.

Čez čas si je ustvarila družino. Tako kot že pregovor pravi, je podpirala tri vogale pri hiši. Zelo zgodaj ji je umrl mož, od tedaj je živela le za svoje otroke, delila z njimi srečo in težave. Ne glede na njeno počutje ali celo bolezen, je njeno delo na kmetiji, polju in pri živini ostalo njej. Družina ni nikoli občutila, da je tudi ona lahko bolna.

Otroci so odrasčali, začeli ustvarjati svoje družine. Najstarejši sin je pripeljal domov na kmetijo svojo ženo. Časi so se spremenili in kmetija ni zadoščala za življenje, zato sta "ta mlada dva" šla v mesto v službo. Stari materi sta poleg dela na kmetiji še vsako leto prepustila v varstvo in skrb po enega otroka. Res da sta po službi veliko pomagala pri delu, toda še vedno je bil največji njen delež. Ona preprosto ni mogla zboleti, saj je imela vsakodnevnega dela čez glavo. Pridno je delala, nikoli nič zahtevala zase. Toda leta so napravila svoje. Začela je bolehati, njena hoja ni bila več tako hitra, tudi njeno delo je ostajalo nedokončano. Bolezen je postajala vse močnejša in kmalu je morala v bolnišnico. Toda tudi tam niso mogli več pomagati. Umrla je tiho, tako kot je živela.

Šele po njenem odhodu sta sin in snaha spoznala, kako je bila mati obremenjena, koliko dela je ona opravila. Spoznala sta, da je bilo njeno življenje podrejeno le enemu cilju, da bo njenim najdražjim čim lepše; na sebe ni nikoli pomislila.

J.P.

(Izbor za družinski kotiček pripravlja Anica Strubelj)

Piše: Konrad Piko

Iz Društva upokojencev

V času od izida zadnje številke nismo imeli nobene seje, ampak prireditev in dva izleta. O izletu v Izolo smo že poročali, izlet na trgatav pa smo imeli 15. septembra, in sicer v Vitavljah na Primorskem k gospodu Stojanu Remcu. Imeli smo lepo vreme pa tudi vroče ni bilo več tako. Ko smo prišli, nam je postregel z aperitivom in narezkom, nato pa smo šli na trgatav. Ob dveh smo imeli kosilo, nato pa smo si ogledali, kako melje in preša grozdje. Po kosilu smo šli spet na trgatav do šestih in pred večerjo nam je že ponudil mošt iz grozdja, ki smo ga mi obirali. Po večerji je bila zabava s plesom. Gospodar je imel svojega harmonikarja, ki se je dobro ujel z našim Jožetom Zevnikom. Domov smo prišli ob enajstih. Bili smo malo utrujeni, vendar veseli trgatave in sprostitve. Zato bomo na trgatav še šli, saj je zelo lepo doživetje, ko obiraš tako opevano žlahtno grozdje.

Tudi družabni večer je zelo uspel, saj je prišlo kar 62 članov. Bilo je res lepo, zadovoljni smo bili z vsem - hrano, pijačo in muziko. Za letos so se naša srečanja pri Zakrajškovih v Podkraju končala. Lepo se jima zahvaljujemo za uslugo. Moram še enkrat poudariti, da je pri njih zelo lepo in prostorno, pa še vroče ni tako kot v našem domu. Tudi drugi udeleženci so istega in zelo pohvalnega mnenja. Zdaj smo se že delno preselili v naš dom in za Martinovo bomo že imeli prireditev v našem domu.

Dne 18. oktobra bomo imeli, vsaj upam, da bo ta datum ostal, nakupovalni izlet v Palmonovo v Italiji in v Vrtojbo v znane tri trgovine s čokolado, tekstilom in prehrano. Obenem si bomo ogledali Oglej, mesto izkopenin. Če bo dovolj prijav, bomo šli za Miklavža na izlet na Madžarsko.

Zaenkrat vas vse lepo pozdravljam in želim, da bi se lepo imeli do takrat.

Vabilo k sodelovanju v programu "Prostovoljno delo" v okviru Centra za socialno delo Grosuplje

Kaj je to in komu je program namenjen?

V okviru Centra za socialno delo Grosuplje že več let vključujemo v delo z otroki in mladostniki tudi prostovoljne sodelavce. Najpogosteje so v obravnavo vključeni otroci in dijaki, ki poleg razreševanja ostalih težav potrebujejo pomoč pri učenju, pri navezovanju stikov s širšim okoljem ali pomoč pri ustreznem preživljanju prostega časa. Delo in vsebina dela s temi otroki in mladostniki potekajo različno od posameznika do posameznika. Navadno začenejajo prostovoljci z učno pomočjo, kajti pri vseh obravnavanih otrokih in mladostnikih so prisotne učne težave ali druge težave povezane s šolo in šolanjem. Z učno pomočjo se lažje premestijo težave pri vzpostavljanju stikov in lažje preidejo k osebni pomoči pri oblikovanju ustreznih odnosov.

Kdo program izvaja?

Program izvaja skupina prostovoljcev (dijaki, študentje, za-

posleni), ki so različnih poklicnih usmeritev in imajo veliko pripravljenosti in dobre volje za delo z ljudmi, posebej otroki in mladostniki.

Kako se program izvaja?

Program se izvaja na individualnih in skupinskih srečanjih, taborih, piknikih, različnih delavnicah in priložnostnih srečanjih.

Cilji programa?

Končni cilj programa je preventivno delovanje, predvsem razvijanje potencialov za obvladovanje vsakdanjih življenjskih težav.

Kako postati prostovoljec, prostovoljka?

Če si zainteresiran-a za tako delo in bi želel-a dobiti o tem še dodatne informacije, se lahko oglasiš osebno na Centru za socialno delo Grosuplje, Taborska 13, soba št. 3 ali pa po telefonu na št. 761 - 111 (Mateja, Jožica, Ema)

MATI TEREZIJA

Pred kratkim je svet močno pretresla smrt angleške princese Diane. Kmalu za tem pa smo v senci tega medijsko močno odmevnega dogodka zvedeli še za smrt žene, "princese" revnih. Umrla je Mati Terezija, ustanoviteljica Misijonark ljubezni in Nobelova nagrajenka za mir.

Agnes Gonxha Bojaxhin, danes bolj znana kot Mati Terezija se je rodila 26. avgusta 1910 v albanski družini v Skopju. Pri 18 – ih letih se je odločila, da postane redovnica. Vstopila je v red loretskih sester in po nekaj letih jo je pot pripeljala v deželo revnih – Indijo. Pri 36 – ih letih je začutila, da Bog želi, da odide na kalkutske ulice in se radodarno žrtvuje za najrevnejše med revnimi v umazanih, prenapolnjenih, vendar kljub temu osamljenih in trpljenih polnih predmestjih. 7. oktobra 1950 je papež Pij XII potrdil novo nastali red Misijonark ljubezni. Že leta 1988 je imel red 190 domov v Indiji in 225 po svetu v 72 – ih deželah.

Mati Terezija je sicer res umrla, vendar kljub temu bo še dolgo, če ne kar do konca sveta živela v zavesti mnogih ljudi, ki se je bodo spominjali takšne kot je bila; preprosta, polna ljubezni in vedno z nasmehom na ustih. Zakaj je bila vedno nasmejana? Enostavno, spoznala je, da lahko v vsakem, še posebej pa v najbolj preprostem in ubogem človeku, ki mu pomaga, najde Njega, za čigar pot se je odločila.

Janez Tomšič

PRIDITE TUDI VI

"Gledam TV, grem v kino, na ples, v šolo ali službo. Vidim veliko ljudi in vsak dan se srečujem z novimi izzivi, ki jim nisem kos. Bolje želim spoznati svet okoli sebe. Berem knjige in časopise, a je vsega toliko, da težko izluščim bistvo o neki stvari. Zato pustim vse skupaj v nemar in se prepustim lahkim tokovom življenja, ki me nosijo v neznano. Toda v moji notranjosti začena zevati vedno večja praznina. Vem, da mi nekaj manjka. Rad bi nekaj dal od sebe, rad bi tudi drugim prisluhnil. Vprašam se, ali si še kdo drug beli glavo s takimi mislimi?"

Če tudi ti iščeš različne odgovore in bi rad slišal mnenja svojih vrstnikov, si vzemi čas za mladinska veroučna srečanja. Srečanja so vsako sredo ob 19.30 za mlade, ki obiskujete 1. ali 2. letnik srednje šole in njihove vrstnike, vsak četrtek ob 20.00 pa za mlade, ki obiskujete višja letnika srednje šole in tiste starejše, ki se želite priključiti tej skupini, v soboto ob 20.00 pa za vse, še posebno pa tiste, ki se med tednom srečanja ne morete udeležiti. Študentska skupina, ki jo vodi Albin Kralj, bo s srečanji pričela oktobra.

Pogovarjali se bomo ne le o krščanski veri, temveč tudi o drugih religijah, o politiki, športu, vsakdanjih dogodkih in o nas samih. Pripravili pa bomo tudi zabavne večere, se srečali z mladimi iz sosednjih župnij. Pridi tudi ti!

*Vabi te mladinska veroučna skupina
Kaplan Jernej Marek*

DEMOKRACIJA, KJE SI?

Kaj je demokracija?! Demokracija na nič drugega kot zreli odnosi med ljudmi. Vendar pogoj za zrele odnose je svoboda. Ali pri nas, v naši državi imamo demokracijo? Ali smo Slovenci svobodni in kar je še pomembneje; ali smo dovolj zreli, da bi živel v demokraciji, kakršno si želimo?!

Gospod Tone Ciglar v svoji knjigi Človek v nastajanju pravi: "Demokracija je možna šele, ko je zrelih večina ljudi, velika večina ljudi.

Danes se žal bolj gremo politiko kot demokracijo. Demokracija je morala. V politiki pa ni pomembno, kdo ima prav, ampak kdo bo zmagal. Skozi zgodovino poznamo samo "svete vojne"; za take jih vedno razglašajo tisti, ki jih spočnejajo. V resnici pa so vse izraz človekove demonske – peklenke zmožnosti zasužnjevanja sebe in drugih. Kot, da bi se človek prav počutil šele, ko je zasužnjen."

Kako res je, da smo ljudje zadovoljni takrat, ko smo zasužnjeni, brez svobode in brez odgovornosti. "V času komunizma smo živeli kot kralji," pravijo mnogi, "Če si delal ali ne; živel si dobro, saj je za vse poskrbela država." Vendar človek je bil tedaj oropan svobode in odgovornosti. Bil je le lutka v službi vsemogočne socialistične države, oz. voditeljev totalitarnega sistema. Ni bil navajen odgovornosti, ni poznal svobode in po mojem je to še danes velik problem, saj mora biti ljudstvo svobodno in mora vedeti, kaj hoče, za-

kaj hoče in kako hoče; kaj je prav in kaj narobe. Sužnji ne morejo omogočati demokracije in vse kaže, da je pri nas še vedno veliko ljudi zasužnjenih in pot do prave demokracije bo vsekakor še zelo dolga in naporena. Posebej mladi se moramo potruditi, da bomo Slovenci na svetu bolj spoštovani, saj postajamo eden najmanj priljubljenih narodov. Zakaj pa si lahko odgovorite sami, saj vsi vidite in veste, kaj se pri nas dogaja.

Janez Tomšič

SVET, POGLEJ SE KAKŠEN SI

Mar svet resnice ne trpi,
ko povsod vse na laži sestoji.
Mar ga to boli,
če nekdo z resnico na dan prihiti.
Laž ni lepa,
mar ga to nič ne boli!?
Zakaj se smeji,
ko človek z lažjo si oblast prisvoji!?
Zakaj je svet teko surov,
da ne privoščiči nikomur niti golih zidov!?
Ti zidovi so naša sreča,
a glej,
ta je tako opoteča,
Da se ti zdi čakanje nanjo kakor ječa.
Kdaj bo svet postal pravičen,
ne, ne bo večno ostal krivičen!

Melitka Križman

MISEL

IGRO je treba igrati
zaradi nje same –
ne zato,
da bi zmagali.

DELO je treba opraviti
zaradi njega samega –
ne zato,
da prejmemo plačilo.

ČLOVEKA je treba ljubiti
zaradi njega samega –
ne zato,
da potešimo nagon.

ŽIVLJENJE je treba živeti
zaradi njega samega –
ne zato,
da si nagrajemo srečo.

Elizabeth S. Lukas

Šolska vrata so se odprla

Brezskrbne počitnice so minile. Za vse šolarje se je pričel pouk. Tudi prvošolčki so prvič zakorakali v prvi razred osnovne šole.

Prvo srečanje je potekalo 1. septembra 1997, ob 15. uri na OŠ Dobropole. Prvošolčke so v šolo pospremili njihovi starši. Učiteljice prvih razredov in vzgojiteljice smo jih razveselile

z lutkovno igrico Medvedek gre v šolo.

V imenu šole jih je nagovoril g. ravnatelj Ivan Grandovec. Napotke o varni poti v šolo in iz nje pa je

podal g. policist Vlašič.

Vsak prvošolček je dobil uporabna darilca, dar Zavarovalnice Triglav in OŠ Dobropole.

Srečanje smo zaključili ob prazničnem pogrinjku in prijetnem pogovoru s starši in otroki.

*Učiteljice prvih razredov in vzgojiteljice,
foto: Naš kraj*

8. septembra, 1997 pa so prvič prestopili šolska vrata tudi mali šolarji v spremstvu svojih staršev.

Šola v naravi Debeli Rtič 97

OŠ Dobrepolje že vrsto let organizira za učence četrtega razreda letno šolo v naravi zadnje dni avgusta na idiličnem koščku našega morja - Debelem Rtiču. Letošnja šola v naravi je trajala od 28.8.97 do 4.9.97.

Slovo učencev od staršev, v četrtek ob 8. uri, je bilo težko, a že po nekaj kilometrih vožnje so bili v pričakovanju novih doživetij vedro razpoloženi. Med 33-imi udeleženci so bili tudi učenci, ki še niso videli morja, razen po televiziji. Vožnja proti Črnemu Kalu jim je razkrila tudi resnični pogled na morje.

Vse formalnosti ob prihodu smo hitro uredili in se nastanili v paviljonu B, kjer so nas že pričakali OŠ Ferdo Vesel iz Stične, naši zvesti spremljevalci. Po kosilu so bili pri počitku nemirni v pričakovanju prvega stika z morskovo vodo. Pot od paviljona navzdol se je strmo spuščala. Ob pogledu na najbolj urejeno kopališče ob naši obali je mnogim zastal dih. Po preizkusu plavanja in razdelitvi v skupine, smo bili spremljevalci malce presenečeni. Devet učencev je bilo čistih neplavalcev.

Nadaljne delo je potekalo po programu letne šole v naravi. Vsaka ura je bila naprej načrtovana in realizirana. Učenci so bili polno zaposleni od jutranjega vstajanja ob 7.30 ure do umivanja in spanja ob 21. uri. Tudi vreme nam je bilo naklonjeno, saj nas je vsak dan grelo toplo sonce.

Vsem je teden dni kmalu minil. Mnogi so imeli malo domotožja, a je bil kljub temu zadnji večer veder in vesel, poln radosti in veselja. Pa zakaj tudi ne? Kar 27 učencev je prejelo znak bronastega delfina in 6 srebrnega. Poleg tega se bodo vrnili domov polni novih spoznanj in upam, da jim bo spoznavanje naše obale - vožnja z ladjo, obisk Pirana, ogled mejnega prehoda Lazaret, spoznavanje življenja in živali ob morju in v njem še dolgo ostalo v spominu.

Ob koncu pa bi se rad zahvalil učiteljem Andreju Škantlju, Andreji Češarek, Urošu Petanu in Romanu Zabukovcu za izjemno

prizadevanje, kakor tudi vodstvu šole, da je šola v naravi tako lepo uspela.

*Vodja šole v naravi:
Jože Miklič, foto: Andrej Škantelj*

Veselo pričakovanje nočnega kopanja

V bazenu smo

Pred spomenikom Tartinija v Piranu

Ravnanje z odpadki

Živimo v času veliki tehnoloških sprememb in želimo nekaj storiti tudi za okolje, v katerem živimo. Z ničemer ne onesnažujemo okolja tako zelo kot z odpadki. Vendar se jim v življenju, kakršnega živimo, ne moremo izogniti.

Gospodarno ravnanje z odpadki pomeni zmanjševanje količine odpadkov, ločevanje odpadkov in njihova ponovna uporaba.

Količino odpadkov lahko bistveno zmanjšamo tudi ob nakupovanju, ko se odločamo za izdelke v povratni in okolju prijazni embalaži ali za izdelke v PVC embalažah, plastenkah in ipd., kar pa ima za posledico nastajanje večjih količin odpadkov. Organske odpadke lahko predelamo v kompost, ki ga uporabimo na lastnem vrtu oziroma njivi.

V posodo za odpadke odlagamo:

- trdo plastiko,
- plastenke kisa, olja, pijač
- embalažne odpadke plastike in stiropora
- ohlajen pepel,
- biološki odpadki (zelenjavni odpadki, ostanki hrane),
- vrtni odpadki, listje, cvetje
- drugi neškodljivi odpadki

V posodo za odpadke NE odlagamo:

- starih kovin
- starega papirja

- starega stekla,
- večjih kosovnih odpadkov (pohištvo, sanitarni elementi, gospodinjski aparati, drugi kosovni predmeti iz gospodinjstev)
- veje dreves oz. lesne mase
- posebno nevarnih odpadkov (baterije, akumulatorji, odpadna olja, barve, lakovi, razredčilci, živosrebrnih instrumentov, neonskih in halogenskih cevi, zaščitnih sredstev - škropiv)

Vse uporabnike naših storitev prosimo, da upoštevajo dana navodila, zlasti pa prosimo uporabnike odvoza odpadkov iz zbirnih mest, da skrbijo za čistočo okrog zabojnikov in odpadke odložijo v zabojnik ali poleg zabojnika, vendar le, če so ti primerno zloženi v vrečah za odpadke ali v kartonski embalaži. V primerih, ko se na zbirnem mestu pogosto pojavljajo problemi glede prevelikih količin odpadkov prosimo uporabnike, da problem posredujejo naši strokovni službi, ki bo poskušala najti ustrezno rešitev.

**JAVNO KOMUNALNO PODJETJE
GROSUPLJE**

V Nedelu, z dne 21. 9. 1997, smo v prispevku novinarka Ane Turk z naslovom "Veselje do lesa je povezal s šolanjem" lahko prebrali tudi naslednjo trditev, ki se nanaša na glasilo NAŠ KRAJ:

"Vedno napišejo vsakršno malenkost, nezgode, ki nam je zagrenila življenje, pa niti omenili niso."

Ker sem bila že nekajkrat deležna prav nasprotnih kritik in celo napadov posameznikov, ki so se našli v rubriki Črna kronika, bi rada spoštovanim bralcem pojasnila naslednje:

Poročila za rubriko Črna kronika objavljamo takšna, in samo takšna, kakršna nam pošiljajo s POLICIJSKE POSTAJE GROSUPLJE. To je vsakokrat tudi posebej napisano. Še enkrat poudarjam, da uredništvo na vsebino in obseg objav v tej kroniki NIMA NIKAKRŠNEGA VPLIVA.

Lepo vas pozdravlja vaša urednica

Črna kronika

Prihajajoča jesen že kaže svojo podobo. Dnevi so krajši, pojavlja se megla, z njiv pa kmetje hitijo pospravljati pridelke. Z vsem naštetim pa je povezana tudi prometna varnost. Na tem mestu udeleženci v prometu pozivamo, da imajo vozila tehnično brezhibna, predvsem mislimo na zavore, naprave za osvetljevanje vozičca in zaključne luči. Uporabnike kosilnic opozarjamo, da pred mrakom in nočjo zapustijo ceste, ker je takrat vidljivost najslabša in obstaja nevarnost, da pride do nesreče. Vsi udeleženci v prometu naj vozijo previdno in predvidevajo, da se lahko pred njimi pojavi kakšno neosvetljeno vozilo, pa tudi na otroke naj ne pozabijo, ker so zopet na cestah.

PA SREČNO VOŽNJO!

25.08.97 Ob 12.15 se je na lokalni cesti v naselju Lipa zgodila prometna nesreča zaradi vožnje z neprilagojeno hitrostjo in nepravilnega srečevanja. Do nesreče je prišlo, ko sta se na ozki cesti v blagem ovinku srečala voznik Nisan Sunnyja in voznik tovornega avtomobila znamke Tam. Ker sta voznika vozila z neprilagojeno hitrostjo, nista mogla pred srečanjem ustaviti svojih vozil in sta z levima prednjima vogalom trčila, nakar je vozilo Nisan odbilo v desno in se je po nekaj metrih ustavilo, tovorni avtomobil pa se je prevrnil na desni bok pod cesto. Oba voznika in osem potnikov je imelo srečo, da ni bil nihče telesno poškodovan.

01. 09. 97 Ob 22.00 uri je domačin iz Bruhanje vasi zmerjal svakinjo z žaljivkami in se kljub pozni uri ni hotel pomiriti. Ob prihodu policistov je zbežal v noč in se skrila. Ob 01.25 uri pa so policisti ponovno intervenirali, ker se je razgrajč vrnil in tokrat grozil, da bo v hiši vse pobil. Policisti so ga prijeli in ovadili, nato pa spravili na hladno.

04.09.97 Ob 02.30 uri so policisti že tretjič intervenirali v zasebni stanovanjski hiši v Bruhanji vasi, kjer je pijan domačin razgrajal in bratovi ženi grozil, da jo bo ubil. Da je svoje grožnje podkrepil, je v roke prijel nož in z njim hodil po stanovanju. Razgrajanje je trajalo pozno v noč. Ob prihodu policistov je razgrajč pobegnul skozi balkonska vrata. Po došlejših znanih podatkih je bil do jutra mir.

POLICIJSKA POSTAJA GROSUPLJE

Pisma bralcev

Ekološka osveščanost po domače

Občinski časopis in članki v njem služijo predvsem občanom, da so informirani o dogajanjih v občini. Če kdo v občini dela v redu se ga lahko pohvali.

In ker je hvale in samohvale v časopisu veliko, občasno kar preveč, je prav da se kakšna stvar tudi pokritizira. Razen spodaj podpisanega je kritik v Našem kraju zelo malo. Saj bi tudi pohvalil, toda nekateri radi preberejo tudi kakšno kritično. Pred nekaj dnevi sem od eminentnega in največkrat pohvaljenega moža naše lepe doline slišal, da pišem zato, ker se ne znam pogovarjati. Pogovarjati se znam, toda napisano za mene pomeni nekoliko več, ker napisane besede ni mogoče požreti, kar se največkrat pohvaljenim večkrat dogodi.

Večkrat sem slišal trditev, da česar ni v časopisu se ni zgodilo in prav zato bom pisal, za nekatere mogoče tudi neprijetne stvari. Sicer pa to da pišem od mene nekateri celo zahtevajo in tudi vest mi govori, da tudi ljudje izvejo še kaj drugega kot hvalo.

Nemalo sem bil presenečen prve dni septembra, ko sem izvedel da prvi mož občinske uprave g. Anton Jakopič gradi ob pomoči nekaterih vaščanov nekakšno kanalizacijo v vasi Podpeč. Ker se mi je stvar zdelo izredno zanimiva sem se nekoliko bolj pozanimal za kakšen ekološki projekt in gradnjo naj bi šlo. Na pristojnih službah o takšni ekološki akciji niso vedeli ničesar, vendar sem do določenih podatkov in podrobnosti vsekakor lahko prišel. Tudi z osebnim ogledom ekološke stvaritve sem ugotovil, da gradnja ni zahtevna, imam pa pomisleke o kakšnem velikem prispevku k varstvu ekologije. V zgornjem koncu

vasi, le dober lučaj od rojstne hiše g. župana je bila nekakšna luža, v katero so se do nedavnega stekale meteorne in po vsej verjetnosti tudi nekoliko obogatene vode s hranilnimi stvarmi.

Zaradi izgleda je bilo potrebno nekaj postoriti. Kar zasuti luže ne bi bilo pametno, zato je padla odločitev, da se nekoliko postano in smrdečo vodo odpelje nekoliko bolj naprej na vrtove. Rečeno storjeno. Prišli so stroji naredili kanal v njega položili cevi in jih zasuli. Tako je bil najdaljši del projekta urejen. Ker pa ima cev dva konca in pod določenim naklonom na eni strani voda teče v cev na drugi strani pa ven, so ugotovili, da je potrebno urediti tudi iztok in okolico njega. Nič lažjega, kajti kraško področje je prav idealno za takšno početje. Skopljesh jamo, v njo nasuješ kamenja in na koncu še zemljo. Delo je končano, kajti kraško podzemlje, ki naj bi bilo po nekaterih tolmačenjih filter opravi svoje delo.

Iniciator takega početja se verjetno ne zaveda ali pa se noče, da je takšno delo večja škoda, kot korist za okolje. Korist takega dejanja bodo imeli samo nekateri, škoda pa bo trpel marsikdo, kajti določen del na takšen način prefiltrirane vode bo prišel na svetlo na kakšnem vodnem zajetju. Ne vem, mogoče se bo to zgodilo v Globočcu, na vodnem zajetju za Suho krajino, kajti v literaturi je to zajetje omenjeno kot vir vode ki priteče iz dobrepoljske doline.

Ob tem dejanju nekaterih poklicanih sem se spomnil, da je bilo pred enim letom poslano večini gospodinjestev na Vidmu iz občinske uprave obvestilo, da bodo pristojne službe zaprle vse greznice, katere

imajo izpust v kanalizacijo in leta vodi do požiralnikov. Obvestilo z nekakšno grožnjo je bilo poslano verjetno zato, ker je spodaj podpisani večkrat omenjal neurejeno kanalizacijo in izboljšanje le te.

Da bi se stvari uredile oziroma izboljšale je bil podan tudi predlog da se na osnovi 50 člena Statuta občine Dobropolje skliče zbor volilcev in od pristojnih izve, kako se bodo te stvari urejale. Do danes, oziroma v enem letu ni bila podana pismena obrazložitev niti ni prišlo do zbora volilcev, kar istočasno pomeni tudi kršitev statuta.

Večkrat je bilo v tem časopisu omenjeno, kako se gradi či-

stilna naprava na jugu občine. Srčno rad bi izvedel kako to vzorčno ekološko čudo deluje in kakšni so učinki, če sploh obratuje seveda. Mogoče sem napisal preveč, če se me loteva dvom o delovanju čistilne naprave toda končna cena je šla v milijone tolarjev, davkoplačevalskega denarja in bi bilo mogoče že zaradi visokega zneska kaj več izvedeti o tem megalonskem projektu, od za to pristojnih.

Ekološki projekt zgornjega dela Podpeči je bil verjetno cenejši in dobra stran takšne izvedbe je, da takoj deluje.

Slavc Palčar

Prospekt z napakami

Turistično društvo Dobropolje je nedolgo tega izdalo »zgibanko« kot turistični prospekt. Hvalevredno dejanje, ni kaj.

Ker je to zgibanko založila Občina Dobropolje in Turistično društvo Dobropolje je to pismo namenjeno g. Antonu Jakopiču, županu in g. Stanetu Škulju, predsedniku društva.

Zgoraj omenjena gospoda bosta to mnenje oziroma moje pisanje razumela kot napad nanju, kar ni moj namen, ampak le opozorilo, da nekatere stvari v prospektu niso dobre in da ne bi v prihodnje prihajalo do podobnih napak.

Kakšnega velikega truda v prospekt ni bilo vložena, kajti slikovno gradivo je bilo že večkrat videno. Če me spomin ne vara, so vse barvne fotografije nastale ob izdelavi razglednic iz dobrepoljske doline. Nove so le fotografije na katerih je predstavljen gostinski del dobrepoljske ponudbe. Da je med nekaterimi fotografijami izpadla hiša članice turističnega društva iz Podgore me ne čudi preveč, kajti s turizmom in promocijo ima ta hiša kaj ma-

lo skupnega in je takih in podobnih hiš v Dobropolju kar nekaj.

Prospekt je bil zastavljen tako visoko, da je na njemu opisano področje slikovnega dela tudi v angleškem jeziku, torej tudi za tujce iz angleškega govornega področja.

Večinoma so na takšnih in podobnih prospektih za dodatne informacije na voljo tudi telefonske številke. Tudi na dobrepoljskem so, a na žalost napačne. Če bi tujec hotel dobiti morebitne informacije mu s ponujenimi telefonskimi številkami ne bo uspelo.

Da vzamem za primer telefonsko številko Občine Dobropolje, izpisano na prospektu, ki se glasi: 00 386 061 787 926. Klicanje na to številko v mednarodnem telefonskem prometu bo neuspešno. Pravilno izpisana številka bi bila sledeča: +386 61 787 926.

Prvi znak pred številko 386 pomeni plus in ne križ, oziroma znak, da mora tisti ki kliče odtipkati izhodno številko države iz katere želi vzpostaviti

zvezo. 386 je vhodna številka za Slovenijo. 61 (brez nule) je številka omrežne skupine, 787 926, pa je številka Občine.

Torej še kako je pomembno pravo zaporedje in razvrstitev števil za vzpostavitev zveze. Da se take stvari ne bi več ponavljale priporočam, da se v bodoče pozanimajte o pravilnem objavljanju telefonskih števil v mednarodnem prometu na Pošti Dobrepolje, kar naj za občinsko upravo ne bi bil velik problem, saj domujejo pod isto streho.

Ker je nemogoče, da Frank, Spencer ali Alice dobi telefonske informacije, bi si mogoče rad-a dodatne informacije pridobil-a pismeno. Tudi to jim ne bo uspelo, kajti informatorji niso v zgibanke napisali svoje-ga ali službenega naslova.

Glede na zgoraj omenjene probleme pri sestavljanju zgi-

banke mislim, da ne bo velikega povpraševanja tujcev o lepotah naše dobrepoljske doline.

Na prospektu pa je še nekaj za mene zelo vidnih napak. Verjetno nenamerno je vas Vodice postala vas Vodica. Tudi beseda očina je nekoliko nenavadna in mi deluje nepoznana. Verjetno manjka črka b, da bi bila beseda občina. V tekstualni del angleškega besedila se sedaj ne bi spuščal, toda verjemi-ta mi zgoraj omenjena, tudi ta del zgibanke bom pregledal in sporočil opažanja.

V pričakovanju naslednje zgibanke upam, da se ne bodo ponovile napake iz te izdaje in vaju lepo pozdravljam ter vama želim veliko uspeha v promocijskih dejavnostih z nekoliko več natančnosti in izvirnosti.

Slavc Palčar

Preklic objave odvoza kosovnih odpadkov

Javno komunalno podjetje Grosuplje obvešča vse krajane občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje, da napovedanega jesenskega odvoza kosovnih odpadkov, ki je bil predviden v mesecu oktobru, ne bomo opravili zaradi zapoljenosti obstoječe deponije Stehan.

Zaradi vse manjšega odlagalnega prostora na sedanji deponiji odpadkov, je Javno komunalno podjetje Grosuplje v dogovoru z župani vseh treh občin sklenilo, da do izgradnje novega centralnega odlagališča odpadkov v Špaji dolini, ne bomo več opravljali organiziranega odvoza kosovnih odpadkov. Sedanja deponija namreč ne dopušča dodatnega kopičenja večjih kosovnih odpadkov, ki se slabo kompaktirajo in zahtevajo ogromne količine prekrivnega materiala.

Ker želimo čim bolj podaljšati odlagalni čas na obstoječi deponiji, če bo mogoče do izgradnje nove, smo bili prisiljeni sprejeti sklep o začasnem prenehanju odvažanja kosovnih odpadkov.

PROSIMO, DA Z RAZUMEVANJEM SPREJMETE PREDLAGANI UKREP IN DA VSE KOSOVNE ODPADKE DO IZGRADNJE NOVE DEPONIJE HRANITE NA SVOJIH DOMOVIH.

Javno komunalno podjetje GROSUPLJE

➔ nadaljevanje s str. 4

tisti z nesrečnimi očmi, ki prihajajo iz razdrtih družinskih gnezd
in oni srečneži, ki živijo v urejenih družinah,
tisti osamljeni, ki za brezskrbno masko skrivajo bolečino
in oni, ki so našli iskrene prijatelje med sošolci.

Polni smo pričakovanj in upanja.
Spet nam je podarjen čas,
podoben nepopisanemu papirju,
ki ga bomo popisali,
neprehojeni poti,
ki jo bomo skupno prehodili.
Podali se bomo v nove znanstven avanture,
se učili pravilnega presojanja,
spoznavali kulturno dediščino
in gojili čut za vrednote, ki so potrebne v vsakdanjem življenju.

Dodajali bomo pridnost, učenje, vztrajnost.

Vemo, da v enem dnevu ne vzbrsti cvet,
ne nastane poklic.

Ne pozabljamo, da se v šoli obrusimo
tudi z medsebojnimi odnosi,
ko se prebijamo skozi velike in majhne muke šolskih dni!

Šola je naš drugi dom.

V šoli so spravljene mnoge skrivnosti
v torbi, na torbi in pod klopjo, v šoli je skrito mnogo nasmehov,
v šoli se prva ljubezen rodi.

Črke zarisane v šolskih klopeh
in zemljevidi, osrčje sveta
formule čudežne, znaki ljubezni,
žarek na klopi, simboli srca,
same skrivnosti, ki vodijo tja,
kjer domišljija svoj prostor ima.

Ko opazujem sošolce, vidim nemirnega duha,
ki prebiva v njih,
nemirnega duha, ki prebiva v nas vseh.
Ta nemir, kako mu je ime?
Ime mu je MLADOST!
To je duh, ki za svoje delovanje potrebuje velike razsežnosti, veliko prostora.

Naj duh te prireditve objame vso šolsko zgradbo
in nam da moči,
da bomo v šolo hodili radi in da bomo srečni,
kajti radi bi bili srečni, ker želimo biti dobri.

Samo srečni so lahko tudi dobri,
samo srečni želijo objeti ves svet,
vse veselje ujeti v dlan.
Samo srečni lahko ljubkujejo trave in kamne,
samo srečnim je ves svet lep in poznan.

Športno društvo Dobropolje

OBČINSKO PRVENSTVO V MALEM NOGOMETU

REZULTATI 12. KOLA, Z DNE 14. 9. 1997

VIDEM - KOMA 750	4 : 5
BISTRO PRI ANČKI - BRUHANJA VAS	1 : 15
ZAGORICA - PIZZERIJA ADAM	1 : 1
MIZARSTVO FERKULJ - CESTA	2 : 2

LESTVICA:

1. BRUHANJA VAS	11	11	0	0	67:12	+ 55	33
2. PIZZERIJA ADAM	11	8	1	2	46:24	+ 22	25
3. ZAGORICA	11	6	2	3	38:25	+ 13	20
4. KOMA 750	11	6	1	4	29:27	+ 2	19
5. OKREPČ. PRI ZORI	10	3	2	5	18:29	- 11	11
6. VIDEM	10	2	3	5	29:25	+ 4	9
7. CESTA	10	2	2	6	21:37	- 16	8
8. BISTRO PRI ANČKI	11	2	1	8	29:58	- 29	7
9. MIZARSTVO FERKULJ	11	1	2	8	21:60	- 39	5

NAJBOLJŠI STRELCI:

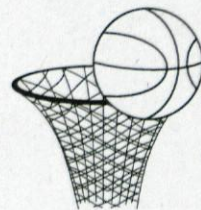
VILI BABIČ - 25, BOŠTJAN STRNAD (PIZ. ADAM) - 16, EROS MULLER - 14, VINKO ERČULJ - 12, ANDREJ BABIČ - 12, MIRAN ZEVIK - 11, ALEŠ PUGELJ - 10, KRISTJAN PETRUŠEN - 10, NENAD OLAREVIČ - 9, DAMJAN STRNAD - 9

Dne 30. 8. 97 se je nogometna ekipa ŠD Dobropolje udeležila močnega turnirja v Grosuplju, ki ga je organizirala Pekarna Grosuplje. Ekipa ŠD Dobropolje je pripravila presenečenje in premagala vse favorite ter osvojila 1. mesto.

KOŠARKA

Dne 30. 8. 97 so zagoriški športniki pripravili že drugi nočni turnir trojk. Sodelovalo je 8 ekip. Prva tri mesta so si razdelile ekipe: Mizarstvo Tekavčič, Koma 750 in Zelena dolina.

Dne 13. 9. 97 je na igrišču na Vidmu potekal turnir v trojkah po pravilih "street balla". S to priveditvijo se je ŠD Dobropolje vključilo v splošno akcijo Ministrstva za šolstvo in šport, to je mesec športa v Sloveniji.

Turnirja se je udeležilo 7 ekip, ki so igrale po sistemu "vsak z vsakim". Po zares lepih in ogorčenih borbah so prva štiri mesta zasedle naslednje ekipe: Pizzerija Adam, Koma 750, Videm in Mizarstvo Tekavčič. Sodelovale pa so še ekipe: Bistro Petra, Jastrebi in Zagorica.

Za popestritev je potekalo tekmovanje v metanju trojk v času ene minute. Prvo mesto je prepričljivo osvojil Andrej Strnad, saj je dosegel kar 13 točk.

Najboljše ekipe so prejele skulpture košarkaša in praktične nagrade. Prvi strelac trojk pa je prejel pokal.

K organizaciji turnirja se je priključila Pekarna Blatnik s svojimi izdelki.

DELOVNE AKCIJE

Od 3. 9. do 6. 9. 97 so potekale delovne akcije na igrišču na Vidmu. Udeležilo se je 15 članov športnega društva, ki so skupaj opravili preko 60 ur prostovoljnega dela. Opravila so se naslednja dela: snemanje starih mrež, rezanje kovinskih vijakov, čiščenje drogov, dvakratni zaščitni premaz drogov, čiščenje igrišča in okolice, ureditev dohoda na igrišče.

Pripravil: Alojz Kuplenk

Andrej Strnad prejema pokal za najboljšega strelca trojk.

Podelitev priznanj. KOMA 750 prejema priznanje za doseženo drugo mesto

KINO "DOBREPOLJE" VIDEM 34

KINOPROGRAM ZA MESEC OKTOBER 97

PETEK, 3. oktober, ob 19.30 uri

ameriška ljubezenska drama

ZELO OSEBNO

KRATKA VSEBINA: Tally Atwater (Michelle Pfeiffer) je odločena, da pridobi mesto novinarka - voditeljice. Kot nepomembna novinarka vremenarka na lokalnem radiu se vztrajno približuje vzponu in slavi, pri tem pa se spozna in spoprijatelji s Warren Justiceom (Robert Redford), ki je odličen starejši novinar, ki postane njen mentor in ljubimec. Medtem ko njuna navezanost postane vse tesnejša, Tally počasi prekaša in zamegljuje Warrenov uspeh.

To je odlična in napeta drama in ljubezenska zgodba, v kateri je prikazan portret ženske, pri kateri je strast po uspehu enako močna kot strast po življenju.

NEDELJA, 5. oktober, ob 15. uri in 19.30uri

ameriška uspešnica

BATMAN & ROBIN

KRATKA VSEBINA: Znano nadaljevanje priljubljenega filma o BATMANU. Prvi film je bil zelo dobro sprejet pri gledalcih, drugo nadaljevanje je bilo še bolj uspešno, kar je filmske ustvarjalce še bolj opogumilo, da so posneli še tretje nadaljevanje, ki pa je bilo pri gledalcih slabo sprejeto. V četrto nadaljevanje so filmski ustvarjalci vložili ogromno denarja in k sodelovanju povabili najbolj cenjene igralce, med katerimi blesti ARNOLD SCHWARZENEGGER. Film je v Ameriki dosegel izjemen uspeh. V Ljubljani si je film v prvih dneh ogledalo izjemno število gledalcev. Evropska premiera tega filma je bila v avstrijskem Gradcu, rojstnem kraju ARNOLDA SCHWARZENEGGERA.

PETEK, 10. oktober, ob 19.30 uri

ameriška erotična drama

CRASH (TRK)

KRATKA VSEBINA: JAMES in CATHERINE BALLARD sta par, ki jima je otopelo velemosto resno načelo zakon. Ostanke skupnega življenja in minimalni erotični naboj vzdržujeta tako, da divjata s hitrimi avtomobili, da se načrtno varata in se prepuščata nebrzdanemu spolnemu razvrzatu, ki ga delita s popolnimi neznanci. Film, ki je zgrozil svet. Po ogledu filma ne boste upali sestiti niti v svoj lastni avtomobil.

NEDELJA, 12. oktober, ob 15. uri in 19.30 uri

ameriška znan.fant. uspešnica

IZGUBLJENI SVET

KRATKA OZNAKA: Pred nami je nadaljevanje mega uspešnice "JURSKI PARK", posnete po romanu Michaela Crichtona. Zgodba naj zaenkrat ostane skrivnost, lahko pa vam izdamo, da so spet na sceni najrazličnejši dinosavri in dinosaverčki. Če vas vsebina filma zelo zanima in bi jo radi izvedeli še predno si boste ogledali film, pa si jo lahko preberete v knjigi z istim naslovom, ki je julija izšla pri DZS.

PETEK, 17. oktober, ob 19.30 uri

ameriška ljubezenska kriminalka

OKUS PO MINESOTI

KRATKA VSEBINA: Zgodba o dveh bratih (JAKS in SAM), ki sta zaljubljena v isto dekle (FREDDIE). FREDDIE se moži s starejšim SAMOM, ne iz ljubezni temveč na zahtevo mafijskega botra REDA. FREDDIE je veliko bolj všeč mlajši brat JAKS, čeprav je njena največja želja - ne poroka - ampak postati showgirl v Las Vegasu, za uresničitev tega načrta pa potrebuje denar. FREDDIE nagovori JAKSA, da bo šla z njim, če bratu ukrade denar. JAKSA SAM pri kraji zaloti in sledi krvavi obračun med bratoma. Ranjeni JAKS se zateče v motel kjer ga čaka FREDDIE in ker ni prinesel dovolj denarja, ga le ta zapusti in z denarjem odide, vendar sreča pobesnelega SAMA, ki jo v navalu jeze ubije, truplo pa zavleče v motelsko sobo, kjer leži nezavestni JAKS in pokliče policijo... Kako se bo zgodba razpletla?

NEDELJA, 19. oktober, ob 15. uri in ob 19.30 uri

ameriški vohunski znanst.- fant. film

MOŽJE V ČRNEM

KRATKA OZNAKA: Spektakularna znanstveno fantastična akcijska komedija, ki jo je režiral

STEVEN SPIELBERG, z odlično igralsko zasedbo WILL SMITH in TOMMY LEE JONES. Tajna agenta, specializirana za nadzorovanje navzočnosti vesoljcev na Zemlji, odkrjeta peklenski načrt medgalaktičnega terorista, ki hoče zavladati človeštvu na Zemlji. Začne se nora dirka za rešitev našega planeta. V filmu ne manjka odličnih vizualnih efektov in posrečenih likov različnih vesoljcev. Pričakujejo, da bo film ena največjih uspešnic v letošnjem letu.

PETEK, 24. oktobra, ob 19.30

ameriška kriminalna drama

OBOŽEVALEC

KRATKA OZNAKA: Robert De Niro igra Gila Renarda, prodajalca nožev, kateremu se življenje postavi na glavo. Pustila ga je žena, njegov sin ne more izpolniti njegovih pričakovanj. Ker mu tudi na poslovnem področju ne gre prav dobro, ima še en razlog več, da se posveti baseballu, športu, za katerega mu je mar več kot za vse ostalo in za katerega misli, da je bolj pravičen kot življenje.

V središču njegove pozornosti je baseballska zvezda Bobby Rayburn (Wesley Snipes), ki se je vrnil domov k San Francisco Giantsom. Ko se Gilu ponudi izredna priložnost, da bo v radijski oddaji športne komentatorke Jewel Stern (Ellen Barkin) govoril z Bobbyjem, Gil postane obseden s svojo zvezdo. Ker kariera njegovega najljubšega igralca blesti, Gilovo življenje pa je v ravsulu, vidi v Bobbyju nek ideal, za katerega bi bil pripravljen storiti vse.

Bobby Rayburn se je vrnil v San Francisco, v svoj rodni kraj. Odraščal je skupaj z Giantsi, vendar pa to ni edini razlog za svojo vrnitev. Njegov manager Manny (John Leguizamo) je sklenil pogodbo za 40 milijonov dolarjev za prehod k S.F. Giantsom.

Uspešnost Bobbyja kmalu strmo pade, ko izve, da ima njegovo srečno številko 11 njegov soigralec Juan Primo (Benicio Del Toro). Gil se brez obotavljanja odloči, da bo svojemu idolu pomagal, naj stane kar hoče, mogoče tudi umor...

26. oktobra, ob 15. in 19.30 uri

ameriški akcijski znanstveno fant. film

PETI ELEMENT

KRATKA OZNAKA: Akcijski film s Bruceom Willisom v glavni vlogi. Peti element je po grški mitologiji energija, ki se v vesolju pojavi vsakih 5 tisoč let. To se bo zgodilo 18. marca 2259 leta. Prvi element je zemlja, drugi zrak, tretji ogenj, četrti pa voda. Vsakih pet tisoč let, ko se pojavi peti element, je potrebno energijo preusmeriti v pozitivno smer, da ne nastane anti energija, ki bi uničila vse v vesolju. Za to pa potrebujemo junaka, ki bo peti element preusmeril v pozitivno smer. Ta junak pa je Bruce Willis in njegova spremljevalka Mila Jovovich.

Ustanovitelj glasila je Občina Dobropolje, ki jo zastopa izdajateljski svet. Urednica: Mihaela Steklasa. Uredniški odbor: Metka Žnidaršič, Slavka Mustar, Ema Sevšek, Ivan Grandovec, Tina Šuštar, Katja Gregorič. Tisk in oblikovanje: Aurorafograf d. o. o. Za foto Naš kraj: Tone Steklasa. Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1100 izvodov. Glasilo spada med proizvode, za katere se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5 odstotkov.

